

TŘEMEŠENSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává
obec Bílá Třemešná2
2015

1 | Aktuality 3 | Historie 8 | Škola 20 | Spolky 21 | Sport 27 | Informace

Foto: B. Poživilová

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

protože se toho v obci děje hodně, rozhodli jsme se Třemešenský zpravodaj vydávat dvakrát ročně, aby informace, které přinášíme, byly co nejvíce aktuální. Co se dozvíte? Samozřejmě budete seznámeni s výsledky práce samosprávy obce, nebudou chybět kapitoly z historie (letos si připomínáme 70. výročí konce 2. světové války), samostatná část je věnována škole. Přečtěte si o tom, co pro vás připravily spolky a jakých úspěchů dosáhly sportovní organizace.

Závěr patří úvahám na zajímavá témata a vtipným třemešenským historkám, na kterých se můžete podílet i vy – naši čtenáři. Podobu zpravodaje hodláme vylepšovat a upravovat, proto uvítáme nejen vaše příspěvky, ale i případné připomínky nebo nápady.

Léto a dovolené jsou v plném proudu, odpočiňte si tedy, užijte si slunce a tepla a načerpejte energii pro podzimní měsíce a pro další práci.

Přeji vám krásný zbytek léta.

Štěpán Čeněk, starosta

Na jaře budou zahájeny práce na rekonstrukci chodníku

Jak už jsme informovali v minulém zpravodaji, obec požádala v loňském roce o dotaci na rekonstrukci části chodníku u bývalého zdravotního střediska.

Na základě schvalovacího řízení pak obec 28. 04. 2015 obdržela potvrzení od Státního fondu dopravní infrastruktury o přidělení dotace na akci „Výstavba a rekonstrukce chodníků a veřejného osvětlení v obci Bílá Třemešná“. Jedná se o úsek chodníku od bývalého zdravotního střediska po křižovatku na Aleje. Na tento cca 400 m dlouhý úsek obec obdržela částku 3 262 000 Kč. Práce na stavbě, jejíž součástí bude kromě výměny samotného povrchu i výměna obrub, částečné rozšíření chodníku, rekonstrukce veřejného osvětlení a kanalizace, začnou na jaře roku 2016.

Podrobné informace o zahájení prací a jejich délce budou zveřejněny po ukončení výběrového řízení na dodavatele stavby. Občané bydlící v dané lokalitě pak budou o těchto termínech informováni jednotlivě, písemnou formou.

Štěpán Čeněk

Foto: archiv obce

Pomníku T. G. M. byl vrácen důstojný vzhled

Foto: archiv obce

Ve druhé fázi pak došlo k samotné opravě památníku. Ta spočívala v tlakovém vodním očištění pomníku, celkové výměně několika poškozených pískovcových desek, penetraci pískovce, obnově písma a očištění busty T. G. Masaryka.

Pomníku tak byl po letech opět vrácen důstojný vzhled, který si jistě zaslouží.

Štěpán Čeněk

Sběrný dvůr plánujeme otevřít na konci prázdnin

V měsíci květnu byly dokončeny stavební práce na sběrném dvoře a došlo k postupnému předání stavby. V současné době probíhá schvalovací řízení provozního řádu a kolaudace samotné stavby. Otevření areálu je tak plánováno na konec prázdnin.

Ve sběrném dvoře bude možné zdarma uložit zejména, plasty, sklo, papír, železo. Dále pak některé složky bioodpadu jako větve, listí, trávu a některé složky nebezpečného odpadu: baterie, barvy, ředidla, lednice, bojler. V režimu zpětného využití elektro zařízení pak bude možné uložení drobného i většího elektrozařízení jako monitory, televize, počítače atd.

Kompletní seznam odpadů s přesným termínem zahájení provozu sběrného dvora bude pak vyvěšen na úřední desce v elektronické i písemné podobě.

Štěpán Čeněk

Foto: archiv obce

-Historie-

Připomínáme si 70 let od konce války

70 let od konce II. světové války si připomínáme trošku neobvyklým způsobem, a to přepisem prvního zápisu ze schůze obecního zastupitelstva po osvobození:

Protokol o schůzi NV (Národní výbor) v Bílé Třemešné 13. 5. 1945

Pořad:

1. Schůzi zahájil předseda NV Václav Rýdl, který vzpomněl radostných dnů našeho osvobození. Vzpomenuto povstáním všech přítomných na počest padlých hrdinů rudoarmějců, bez nich by nebylo naší svobody a též všech synů naší vlasti, kteří padli nebo zemřeli za svobodu našeho státu. Vzdán hold a díky maršálu Stalinovi, Rudé armádě a prezidentu Benešovi za velké dílo obnovy Nové Evropy, jako sjednotitelky všech národů, toužících po spravedlnosti, sociálním pokroku a hospodářské obrodě pod ochranou našeho velkého a moudrého slovanského bratra SSSR. Bratr Rýdl připomenul slova místopředsedy vlády Kl. Gottwalda o tvořivé práci NV a naprosté jednotě všech: Zůstaneme jednotní při výstavbě republiky!

Foto: archiv obce

2. Podebatováno bylo o obsazení a zajištění objektů v obci (Poklad, továrna Pick) i v Brusnici (továrna Pech a Richter), Lázní pod Zvičinou a továrny Mandl v Mostku. Jednáno bylo o zásobách zajištěných v obci, o dříví ze zábran, o soupisu motorových vozidel, o dovezení zbrojního a oděvního materiálu do Dvora Králové n. L.

Foto: archiv obce

3. Dále bylo referováno o bezpečnostním opatření nevybuchlých granátů, min, o sběru a nalézání zbrojního materiálu a jeho zneškodnění nebo úklidu. Obec Dehtov bude uvědomena, že dříví ze zábrany na jejím katastru zajistí naše obec. Všechno se zajišťuje pro náš nový stát!

4. Dále bylo jednáno a referováno o zlepšení ve věcech zásobovacích a udržení hladkého chodu v tomto oboru.

5. Zlepšení bytové otázky, sociální zlepšení pro nejpotřebnější občany se již uskutečňuje.

6. Dále bylo jednáno o zaměstnávání Němců z Brusnice a Zvičiny na čištění a umývání obou škol i jiných místností, o úklidu na cestách, o odklízování dříví ze zábran atd. Připomenut byl dopis rolníka Doležala o úlevě pracovních povinností pro zemědělce.

7. Jednáno bylo o opatřeních, aby nebyly různé věci a zboží při přesunu a zajišťování zašantročeny nebo ničeny.

8. Řešeno bylo obsazení továrních objektů firmy Mandl v Mostku.

9. Incidenty v místě i okolí budou omezeny zákazem podávání alkoholu (R. Šmíd-restaurace)

10. Konstatováno, že příprava pro konfiskaci a dělení půdy nepadá v naší obci zatím v úvahu.

11. Rozdávání různých potravin (podléhajících zkáze) a potřebných věcí pro nejpotřebnější spoluobčany se řeší případ od případu spravedlivě a urychleně.

12. Stráže u obsazených objektů budou zdokonaleny a jejich stravování zlepšeno.

13. Za obecního pokladníka byl kooptován František Plecháč.

14. Po rozhodnutí o všech vpředu uvedených úkolech a problémech byla schůze skončena s přáním zduaru naší republiky a SSSR.

J. Tomášek

zapsal: Josef Řízek,

přepsala: Pravoslava Morávková

Spojka B. Voňka, 1945

Foto: archiv obce

Druhá světová válka v pamětech Květoslava Sybra staršího

Ze zápisů Květoslava Sybra staršího vybral a upravil Květoslav Sybr mladší.

1. část - doba předválečná

Po nástupu Hitlera se značně změnila politická situace. Jeho drzost ohrožovala nejen ČSR, ale i další státy v Evropě. V Německu začalo zbrojení. Hitler nedbal mezinárodních smluv. Proto se vláda rozhodla vybudovat pohraniční opevnění. ČSR mělo smlouvu s Francií o vzájemné pomoci, k té se připojila i smlouva se SSSR. Opevnění se začalo budovat v roce 1936. Pomohlo také hodně k odstranění nezaměstnanosti. Zanedlouho po nastolení nacistické diktatury byla Konrádem Henleinem založena nová strana, která byla odnoží nacistické strany v Německu. Vystupovala s požadavky, aby Němci u nás dostali autonomii, která by vedla k připojení k Německu. Proti henleinovcům stáli němečtí sociální demokraté a komunisti.

Když mi bylo čtrnáct let, šel jsem na „handl“ do Poříčí u Trutnova, abych se naučil německy. Dostal jsem se do rodiny paní Ulrichové. Její dcera Inge přišla zase k našim do Třemešné učit se česky. Paní Ulrichová byla rázná žena, nacionalistka, která se po založení Henleinovy strany stala její členkou. Vzpomínám na náš výlet na Černou horu a do Janských Lázní a na koncert Kraslické kapely mladých. Ten byl asi uspořádán jako trucpodnik, neboť v témže dni se konala slavnost sociálních demokratů, které henleinovci nazývali roten – rudí - a k smrti je nenáviděli. Druhý rok jsem však němčině moc nedal, neboť jsem chodil na fotbal, kde hráli zaměstnanci elektrárny v klubu SK Poříčí, nebo se toulal s vojáky pohraničního praporu z Trutnova. Když jsem druhým rokem před odchodem domů byl na vycházce s paní Ulrichovou,

zeptala se mě náhle, zda k nim přijedu, až budou připojeni k Německu, což mě velmi překvapilo. Henleinovci byli velmi dobře informovaní o politickém dění.

V roce 1938 nastala krize. Henleinovci stále zvyšovali své požadavky. V dubnu 1938 předložil Henlein vládě tzv. Karlovarské požadavky, aby Němci dostali plnou autonomii, což vláda odmítla, a proto přijel z Anglie lord Runciman, aby vyšetřil situaci a pomohl odstranit rozpory. Bohužel stál na henleinovském stanovisku. Zdálo se, že po okupaci Rakouska bude chvíli klid, ale opak se stal pravdou. Díky naší rozvědce (agent Thumel) se zjistilo, že se Hitler chystá zaútočit na náš stát již v květnu 1938. Proto byla potichu provedena částečná mobilizace. Velmi jsem se podivil, že když jsem šel ráno do školy, na viaduktu jsem spatřil hlídku národní gardy. Naši vojáci byli na hranicích dřív, a tak Hitler musel ustoupit. Usilovně se pracovalo na opevněních. Byl jsem se podívat na hranicích, kde se dělaly zátarasy na silnicích a z dřevěné kulatiny se stavěly trojhranné jehlace, které měly zadržet nepřátelské tanky.

Byly vytvořeny jednotky SOS (Stráž obrany státu), které se skládaly z četníků, finanční stráže a dobrovolníků. Bylo toho zapotřebí, neboť k nám pronikaly henleinov-

ské bojůvky, které přicházely na naše území, aby zde přepadaly četnické stanice, finanční stráž, úřady i vojáky střežící hranice. Těmito záškodníky byl postřelen i Pepa Munzar ze Zaháje, bratr mé tety Zdeňky Ponikelské. Nazývali se frikorps. Tyto útoky zesílily hlavně po puči 12. září. Pro pořádkovou a organizační službu měli henleinovci tzv. ordnery.

Mnichovský diktát

Prezident Beneš se ocitl v zlé situaci. Viděl, že je nemožné se bránit. Francie, se kterou měla republika smlouvu, zradila. Sovětské Rusko bylo zmítáno stalinskými čistkami, při kterých byli popraveni nejlepší vojevůdci. V pomoci též překáželo Polsko, které stálo proti SSSR a samo si dělalo nároky na naše území ve Slezsku. Po dlouhém nočním jednání v této bezvýchodné situaci Beneš diktát přijal. Hrozilo totiž letecké bombardování měst s průmyslovým potenciálem, vojenský útok a hrozné krveprolití.

Když se však o tomto rozhodnutí dozvěděla veřejnost, bylo zle. Následovaly demonstrace ve všech větších městech. Také dvorští dělníci vyhlásili stávkou a vyšli na Masarykovo náměstí, aby protestovali. Ředitelství gymnázia dalo příkaz zavřít budovu, aby studenti nemohli ven. Dívali jsme se oknem v prvním patře školy a tu na nás

Dělostřelecká pevnost Stachelberg na Trutnovsku (Foto autor)

textiláci začali volat, ať jdeme také. Odpověděli jsme jim, že bychom rádi šli, ale že jsme v budově zavření. Několik z nich se domluvilo se školníkem, ten otevřel ve svém bytě okno v přízemí, a tak jsme se dostali na náměstí také. Z balkonu radnice mluvili zástupci dělnictva, ostatních obyvatel i studenti. Projevy souhlasu s řečníky byly míseny s hesly: republiku si vzít nedáme, pro jednoho čalouníka, nezboří se republika a jinými. Bylo rozhodnuto vyslat k prezidentu Benešovi protestní delegaci, v níž byl mimo místních společenských zástupců i starosta Jaroslav Bilina a za studenty Franta Haase.

Když jsme se dozvěděli smutnou zprávu, že musíme odevzdat pohraničí Němcům, rozčilený tatínek mě vzal na zápraží před náš dům a ukázal směrem k Žižkovým do Březiny se slovy: Tak tamhle budou naše hranice.

Po demonstracích a protestech u vlády a prezidenta podala vláda demisi a v čele nového kabinetu stanul jako ministerský předseda generál Syrový. Jako legionář přišel v bojích o oko, nosil pásku, a tak ho lid nazýval druhým Žižkou. Byla vyhlášena mobilizace. Po jejím vyhlášení rukovali i záložníci ze Třemešné. Všechna důležitá místa byla strážena národní gardou. Byl jsem večer s její hlídkou dlouho do noci a očekávali jsme nálet německých letadel. Když se nic nestalo, šel jsem o půlnoci spát.

Na generálním štábu armády se dlouho rozebírala situace vojenského odporu. Většina se rozhodla v této zlé situaci diktát přijmout s ohledem na to, že bránit se proti přesile by znamenalo veliký masakr národa. Jen hrstka jich byla pro aktivní odpor. Také prezident Beneš dlouho rozvažoval, co by bylo nejvhodnější a po dlouhém jednání s vyslanci Francie a Anglie a po jejich tvrdošíjném naléhání na mnichovský diktát přistoupil. Bylo

V restauraci U Šmídů se v r. 1939 uskutečnilo jednání o stanovení státní hranice. (pramen Fotohistorie.cz)

to pro něho velmi těžké rozhodování.

Se slzami v očích opouštěli naši vojáci nedodělané betonové pevnosti. Několik našich důstojníků spáchalo sebevraždu. Jediný odpor kladla vojenská posádka na Ostravsku, když se již 13. března snažili Němci vniknout na naše území.

S velkou chutí a nadšením odstraňovali henleinovci hraniční závory. Příchod německé armády vyvolal u zfanatizovaného národa obrovské nadšení. Obzvláště, když do větších měst přijel Hitler. Všude vlály prapory s hákovým křížem. Byl vítán zdviženými rukama (což byl nacistický pozdrav) a ženy v dirndlech omdlávaly nadšením, když spatřily svého milovaného vůdce. Také v Dolní Brusnici vlálo mnoho praporů. Za několik dnů po obsazení pohraničí se mělo hlasovat tajnou volbou, zda si občané přejí připojení k říši či ne. Volba byla sice tajná, ale všude u uren stáli ordneři a sledovali, jak kdo hlasuje. U podezřelých pak hlasovací lístek zadrželi, aby se podívali, zda tam je ano nebo ne. Pak následovalo zatýkání těch, kteří nesouhlasili. Byli to zejména komunisté a někteří sociální demokraté. Nacisté začali ukazovat svoji pravou tvář.

U nás byla hranice stanovena pod

le katastru a vedla těsně za nádražím. Odtud pak směrem k brusnickým lesům (k dnešní sjezdovce). Pušovi (Petrálák) bohužel patřili k Brusnici. Však si užili své. Zejména syn Jan byl zbit tak, že si následky nesl celý život. Těsně nad Šutrovníkem nám zůstaly lesy, které patřily Třebihošti až do Sedla a pak těsně pod zvičinskou kapličku. Lyžařský můstek (však jsme ho před okupací rozbili), Lázně pod Zvičinou i Zvičina patřily do Sudet. Na druhé straně byl zabrán mlýn Sýkorník. Dvůr Králové přišel rovněž o nádraží, poněvadž nebylo na dvorském katastru. Brusnickým ordnerům to však nestačilo a zabrali i třemešenské nádraží, takže hranice byla u Krušinových a dnešních dřevařských závodů. Naštěstí to trvalo necelých čtrnáct dní. Také nemajovští henleinovci zabrali tešnovskou přehradu. Tam to trvalo asi šest neděl, než hrázňý Fejk mohl vyvěsit na věži naší vlajku. Výměnou za jiný pozemek byli Pušovi přiřazeni k Třemešné. Horší to bylo s dvorským nádražím. Proto byla na třemešenském nádraží vybudována třetí kolej, po které mohly dvorské závody dovážet uhlí a jiné suroviny a hotové zboží. Dřevěné kolíky vytýčující hranici tu stály ještě téměř šest let.

Sudetští Němci byli silně zfanatizováni. Byli jsme v zimě na lyžích a nad Sedlem jsme potkali zvičinská děvčata, která se vracela domů z práce v Brusnici u Richterů. Když nás spatřila, zvolala: „Jak je krásné naše Německo!“ A my hned na to německy: „Jak je krásné naše Československo!“ Myslím, že když přišla válka a první ranění, byly z tohoto zbloudilého nadšení vyléčeny. Po záboru byly rozpuštěny všechny politické strany a nahrazeny jedinou s názvem Národní souručenství, kam byly zapsány všechny osoby, které měly volební právo. Pro mládež od 14 let byla ustanovena organizace Mládež národního souručenství. Zatím zůstal Sokol (byl rozpuštěn v roce 1940), existovat mohla i mládež Církve československé (českomoravské po zřízení Protektorátu), což bylo využito hlavně po stránce kulturní. Mládež národního souručenství se však místo politiky zabývala kulturou, sportem (u nás odbíjenou) a pěstovala silné národní uvědomění. Také Národní souručenství nepracovalo tak, jak si přáli okupanti, a bylo nahrazenou Svazem pro spolupráci s Němci.

Protektorát

Po obsazení pohraničních krajů prezident Beneš složil svůj úřad a odjel do Londýna, kde o něco později vytvořil exilovou vládu. U nás nastaly dlouhé debaty v parlamentu, neboť o funkci prezidenta nikdo z politiků nestál. Nakonec se jim podařilo přesvědčit nejvyššího soudce, Emila Háchu. Ten se také dlouho bránil, ale pak v zájmu státu funkci přijal. Hácha velmi dobře věděl, že ho čeká nelehký úkol jednat s nacisty. Z počátku své vlády byl ve spojení s dr. Benešem. Styk s exilovou vládou měl i nový ministerský předseda gen. Eliáš. Ten však byl jako vlastizrádce asi po roce popraven. Velmi těžké chvíle prožil Hácha, když byl 13. března 1939 povolán do Berlína, aby po-

depsal souhlas s obsazením zbytků Čech, Moravy a Slezska a vytvořením Protektorátu Čechy a Morava. To učinil pod nátlakem pozdě v noci. Slováci se totiž už den předtím odtrhli od republiky a vytvořili tzv. Slovenský štát pod vládou hlídkovců v čele s mag. Tisou. To už Maďari obsadili Podkarpatskou Rus.

Byl sychravý březnový den, poletoval sníh a připravená nacistická vojska vtrhla brzo ráno do naší vlasti. Pozorovali jsme z oken gymnázia, jak kolem desáté dopoledne projížděla městem německá vojska, cyklisté i motorizovaná pěchota. Den nato se už díval Hitler z hradu českých králů na pokořené město. Po obsazení ukořistili nacisté značné množství zbraní a nábojů, které pak použili při polském tažení. Nejvíce se jim zalíbily lehké kulomety zbrojovky Brno tzv. breny, které byly nejlepší na světě.

Ale vraťme se ještě k době po obsazení pohraničí. Tehdy se razilo heslo: čím menší je má vlast, tím větší láska k ní. Dokonce byla snaha vytvářet branné kroužky. Když k nám v tomto duchu promlouval starosta třemešenského Sokola Václav Rýdl, měl jsem k tomu námitky s poukazem, že když jsme se neubránili dříve, teď, když už máme hranice otevřené a Němce za zády, bylo by těžké se bránit. Na to mi náčelník Filip odpověděl, že to jsou komunistické názory, které pocházejí z Mezihoří. Byla to nárážka na mé přátelské vztahy s Honzou Cermánem, který byl levicového zaměření a bydlel tenkrát v Mezihoří (u Macháčků).

S okupací se náš národ nesmířil. Vyskytli se sice jedinci, jako všude, kteří za různé výhody byli ochotni spolupracovat s nacisty, ale těch nebylo mnoho.

V létě, když jsem pracoval o prázdninách u Krušinů, přišlo nařízení odstranit sochu T. G. Masaryka, která byla odhalena 28. října 1938.

Obložili jsme sochu pečlivě lepenkou a uložili ji s pevnou vírou, že až nám nastane den svobody, bude socha opět odhalena. Stalo se tak brzy po válce. Bohužel po nastolení komunistického režimu byla trnem v oku některým místním činitelům, a tak ji jedné noci shodili za asistence místního policisty příslušníci lidové milice ze Dvora. Sice tomu podivnému aktu přihlížel bývalý železničář Janeček, ale ten pak spolu s ostatními tvrdil, že pád sochy způsobil silný náraz větru. Silně poškozená socha byla zprvu uložena v kolně hostince Beseda, ale pak záhadně zmizela a nikdo už ji potom nenašel. Jediný pamětník, který o tom mohl něco vědět, Valášek, si to vzal do hrobu. Odpor proti okupantům vyjádřil národ kladením věnců a květín k památným sochám. U nás k podstavci odstraněné sochy TGM, ve Dvoře k Památníku odboje, v Praze k sochám M. J. Husa a sv. Václava, k sochám Husa a Žižky v jiných městech.

Při klidné demonstraci studentů vysokých škol, kteří šli s černými páskami na rukávech, došlo náhle ke střelbě do studentů, při níž byl těžce zraněn student medicíny Jan Opletal, který po několika dnech zranění podlehl. Při jeho pohřbu šli za pozůstalými hodnostáři s insigniemi, které byly ke konci okupace ukradené nacisty a dosud nebyly nalezeny. Za nimi studenti a množství lidí. Došlo ke střetu s policií, která žádala, aby se lidé rozešli. Mnoho studentů bylo zatčeno, několik jich bylo v Ruzyni zastřeleno, další značná část protestujících byla odvezena do koncentračního tábora v Pobaltí. Jenom několika z nich se podařilo uprchnout. Vysoké školy byly uzavřeny, výjimku tvořilo Vysoké učení technické, jež zprvu nepovažovali Němci za vysokou školu, později však i ono bylo uzavřeno až do konce války. Byl pátek večer, byli jsme u Ha-

nušů v sále cvičit, když náhle přišli studenti druhého ročníku Šolc a Pavelka a líčili události v Praze. Pochopitelně tím pádem bylo po cvičení.

Pepa Kuhn a Pepík Žižka.

V létě o prázdninách jsme byli s babičkou pomáhat Kuhnovým při žních. Pomáhal i jejich syn, bývalý pilot. Když přelétávalo letadlo, povzdychl si a vyslovil přání, aby i on mohl zas usednout do letadla a zakroužit na pozdrav nad svojí rodnou obcí. Zanedlouho poté z Třemešné odjel. Nikdo nevěděl kam, jen jeho otec říkal, že odjel za prací do Německa a začal náhle chválit Hitlera, jaký udělal pořádek. Měli jsme mu to za zlé, ale on tímto postojem chtěl zastříť skutečnost. Brzy se však vyjevila pravda, když celá rodina byla odvezena do koncentračního tábora na jižní Moravě. On totiž, jak nám vyprávěl v létě po válce sám v hospodě u Hanušů, nejel do Říše, nýbrž na Ostravsko, kde mu horníci pomohli podzemními chodbami dostat se na polské území, aby se tam přidal k československému vojsku. Bohužel rychlá porážka Polska donutila naše vojáky k ústupu na území, které po dohodě Rusů s Němci bylo připojeno k Sovětskému svazu. Naši vojáci byli pak posláni do táborů v Rusku, kde mnoho strádali. Pepa však měl to štěstí, že se jako zemědělec dostal na práci v kolchoze. Po napadení SSSR fašisty se situace uvolnila. Ludvík Svoboda po necelém roce začal tvořit první československý prapor, kam se velmi rádi přihlásili zajatci z koncentračních táborů. Pepa se po svém propuštění dostal na Střední východ do Bejrútu. Tam se sešel s dalším Třemešňákem Pepíkem Žižkou (v Opuce). Jaké to bylo radostné shledání! V Bejrútu však naši vojáci museli chodit nejméně ve dvou, neboť domorodci přepadávali jednotlivce. Oni nic proti našim vojákům neměli, jen se jim

líbily zbraně. Pepík Žižků se dostal do Bejrútu přes Jugoslávii. O tom všem nám vyprávěl v létě 1946 po svém návratu na koupališti v Lázních pod Zvičinou.

V Bejrútu se oba Třemešňáci rozešli. Pepík Žižků jako odborník na zbraně byl poslán do zbrojařského závodu v Indii, Pepa Kuhnů se dostal do Anglie, kde vstoupil do Královského letectva. Nalétával nad oceán a vyhledával německé ponorky. Po povinně odlétaných hodinách létal do Indie. Domů se vrátil jako poručík Královského letectva a v dohledné době se měl stát velitelem vojenského letiště v Hradci Králové. Záhadný byl konec jeho života. Jako zkušený pilot vezl na Moravu vysoké vojenské představitele a letadlo z neznámých příčin havarovalo a všichni zahynuli. Pohřeb měl právě v den, kdy jsem rukoval na vojnu. Pepík Žižků pak až do své penze pracoval v textilním závodě v Třebíči.

Heydrichiáda

Protože se Hitler obával růstu protinacistického odboje, nahradil říšského protektora von Neuratha známým katanem belgického a holandského lidu Reinhardem Heydrichem. Von Neurath totiž, jak se zdálo, byl celkem slušný nacist, některé jeho činy měl na svědomí velký nepřítel Čechů, sudeťák K. H. Frank. Začal tvrdý režim. Lidé byli zatýkáni a popravováni, což vzbudilo odpor u nás i v zahraničí. Proto po dohodě s exilovou vládou ppl. Moravec, velitel naší rozvědky v Anglii, vyslal na naše území paradesantní jednotku Antropoid a zálohově ještě výsadek Silver A s cílem zlikvidovat nenáviděného protektora. Dva z prvního výsadku, Kubiš a Gabčík, opravdu za pomoci ilegálních pracovníků granátem Heydricha zabili. Nastalo úděsné zatýkání a popravy, stál nesouhlas s tímto násilím. Byly vyhlazeny Lidice, muži zastřeleni, ženy odvezeny do koncentračních

táborů a děti dány do německých rodin na převýchovu. Také skupina Silver A byla prozrazena. Osazenstvo pardubického hotelu Veselka a mnoho dalších skončilo na popravišti na Zámečku, kde byli též popraveni i ti, co byli dříve zatčeni (např. starosta Dvora Králové Jaroslav Bilina), obec Ležáky stihl osud Lidic. Skupina Antropoid se nakonec ukryla v pravoslavném chrámu Cyrila a Metoděje. Dlouho se bránila, leč proudy vody hnané do sklepní místnosti vzaly všem veškeré naděje.

Ještě na závěr této smutné kapitoly: Jeden z výsadkářů Silver A se před odjezdem do Pardubic skrýval v našem kraji. Od Svatoňovic se měl přemístit do sokolského tábora u Doubravice. Vše se však prozradilo, a svatoňovický učitel a nadšený sokol spolu se svým kolegou byli popraveni.

Nato vláda a vedení NS na nátlak Němců vyhlásila rozsáhlou podpisovou akci, že obyvatelé Protektorátu odsuzují atentát na Heydricha. Dostal jsem za úkol obejít občany v Mezihoří. S těžkým srdcem jsem vysvětloval, aby to lidé podepsali. Ale co zbývalo? Nepodepsat znamenalo přinejmenším žalář, ne-li popravu.

V Třemešné byli žalářováni komunisté Vlasta Fejk a Bedřich Voňka. Vlastův bratr Karel z Prahy i s manželkou byli popraveni.

Smrtí skončil i natěrač Vašek Krkonošků, který byl udán, že na sklo výkladní skříně namaloval pěticipou rudou hvězdu. Popraven byl též syn holiče Jozífky pro machinace s potravinovými lístky. Snad chtěl některým lidem pomoci, snad za ně chtěl získat nějakou protihodnotu. Nevíme.

Přes dva roky byl v žaláři řídící učitel Václav Rýdl. Po návratu z vězení však už nesměl učit, a tak ho v kanceláři zaměstnal stavitel Krušina.

*Květoslav Sybr,
pokračování příště*

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA BÍLÁ TŘEMEŠNÁ

NOVINKY

-

OLYMPIÁDY

-

AKCE

-

SPORT

-

MŠ

Základní škola a Mateřská škola Bílá Třemešná, okr. Trutnov
Bílá Třemešná 313, 544 72 Bílá Třemešná
e-mail: info@zsbt.cz, web: www.zsbt.cz
tel: 499 396 321

2015

**Stojím tu pevně více než 80 let.
Vaše škola**

Září 2015

Do ZŠ nastoupí 186 žáků v deseti třídách (2. roč. zůstává rozdělen na 2 třídy). ŠD je připravena pojmout 75 žáků, ale krajský úřad povolil pouze 70 žáků. Do MŠ nastoupí opět 65 dětí.

Emil Kudrnovský

Vývoj počtu žáků ZŠ

Nejnižší počet žáků 2013-2014 – 165 žáků.

Nejvyšší počet žáků 2005-2006 – 227 žáků.

Opravujeme

MŠ – rekonstrukce vytápění, přechod z elektřiny na plyn.

ŠD – výměna oken a dveří v budově ŠD.

ZŠ – výměna vchodových dveří a nová učebna z bývalého bytu, která bude prozatím sloužit pro výuku půlených hodin, v budoucnu zde bude školní knihovna dostupná i pro veřejnost.

Lukáš Bohánský

V první třídě bude 26 dětí

Ve středu 28. 1. 2015 se konal zápis dětí do prvního ročníku ZŠ školního roku 2015/2016. Děti odpovídaly na všetečné otázky paní učitelky, soutěžily, počítaly, poznávaly písmenka, kreslily i lovil rybičky. Byly moc šikovné, proto si za odměnu odnesly plnou tašku dárečků.

K zápisu přišlo 27 dětí, 26 bylo přijato.

Ať se vám v první třídě daří!

Dana Rejlová

Foto: archiv školy

Povinná školní docházka

26. 6. jsme rozdali 173 vysvědčení a povinnou devítiletou školní docházku ukončilo 11 žáků. Řady nejen tohoto ročníku prořídly po událostech před čtyřmi roky. Vedení školy a obce si je vědomo toho, že v zájmu existence naší školy se tato situace již nesmí opakovat. Důsledky byly nejen sociální pro žáky a rodiny, ale i ekonomické – obec a škola odchodem žáků každý rok trpí ztrátou cca 1 mil. Kč a to po dobu minimálně devíti let.

Na gymnázium odchází 1 žák 7. třídy a do specializované třídy jiné ZŠ 1 žák 5. třídy. Osobně přechody nedoporučuji, zejména z nižších ročníků, výběrové třídy mají svá pozitiva ale i negativa. Povinnou školní docházku by žáci měli absolvovat na základní škole a to v různorodé skupině sociální i inte-

lektuální.

Sociální aspekty jsou velmi důležité pro jejich další život a mají vliv na psychologický vývoj dítěte. Fyziologická norma říká, že „co je přirozené, je i normální“. Povinnou součástí školních vzdělávacích programů je rozvoj sociální kompetence, jejímž základem jsou dovednosti konstruktivně komunikovat v různých prostředích a skupinách, projevat toleranci, vyjadřovat a chápat různá stanoviska atd, což ve výběrových třídách v podstatě nelze.

K přípravě na budoucí povolání slouží střední a vysoké školy, tj. dalších 4-10 let. Nakonec se stejně sejdou v jeden den u jedné maturity.

Emil Kudrnovský, ředitel

Ondra Petržík bronzový v krajském kole dějepisné olympiády!

Ve čtvrtek 19. března 2015 se na Základní škole Mandysova v Hradci Králové uskutečnilo krajské kolo letošní dějepisné olympiády zaměřené na 1. světovou válku v souvislostech. V konkurenci dvaceti osmi nejlepších dějepisných nadějí regionu obsadil žák osmé třídy Ondra Petržík se svými 78 body výtečné a excelentní třetí místo, kdy za vítězem zaostal o pouhé 4 body. Za gymnazisty z Trutnova a Náchoda se tak díky Ondrovi jako první ze základních škol kraje objevila právě ta naše. Lze tak použít okřídlenou frázi, jež je ale pravdivá a zde zcela na místě - získaný bronz má opravdu cenu zlata!

Příprava na takovouto soutěž nebyla vůbec lehká. Poté, co jsme se i díky náhodě nakonec přece jen ocitli na seznamu postupujících do krajského kola, začalo pro Ondru nelehké období. Musel totiž sklou-

bit běžné školní povinnosti s pečlivým přichystáním se na soutěž.

Tematické zaměření kola navíc nepatřilo ani zdaleka mezi nejlehčí. Přestože se jednalo zdánlivě pouze o čtyři roky Velké války (na rozdíl od 1300 let v kole okresním), o to více se šlo po detailech. Řešily se příčiny, průběh i důsledky konfliktu, a to samozřejmě v českém i světovém měřítku. Stranou jsme nemohli ponechat ani umělecké odrazy této války - např. Švejk. Stejně jako technické novinky (tanky) i sociální aspekty v zázemí (ženská emancipace).

Ondra musel načíst mnoho knih povinné i doporučené literatury, zúčastnil se i elektronického kurzu připravujícího účastníky na toto kolo. Trávil odpolední hodiny velmi důkladnou přípravou s mou maličkostí. Dík směřuji i Ondrově rodině za podporu a zázemí v jeho

nelehkém úkolu. Všeho se zhostil s klidem a přehledem, a to přesto, že 1. světovou válku teprve jako žák osmého ročníku bude probírat na přelomu konce osmé a začátku deváté třídy.

Domnívám se, že zejména jeho zaujetí pro věc a ochota sám přispět k úspěchu a obětovat tak svůj volný čas, sehrály ve výsledku rozhodující roli. Můžete pracovat se sebelepšími žáky, můžete do nich „nalévat“ velké množství vědomostí, ale pokud sami k tomu nepřispějí a nepřidají nějakou „přidanou hodnotu“, nemohou nikdy dosáhnout takového ani podobného úspěchu. Přestože jsme řešili problematiku Velké války pohledem vpravdě vysokoškolským, a to včetně udávání jmen historiků a zdrojů, nemohli jsme postihnout vše. Nakonec právě ony detaily typu, které národnosti nebyly zastoupeny v rakousko-uherské armádě či co znamená rčení se Zajíčkem na ruského medvěda (Zajíček = český velitel jedné z jednotek rakouské armády na východní frontě bojující proti Rusku = symbolem medvěd) nebo příklady horských jednotek bojujících v Alpách proti Itálii (tzv. horští myslivci) rozhodly, že Ondra se stává prvním nepostupujícím z našeho

kraje do celostátního finále letošního ročníku dějepisné olympiády, neboť přímo postupuje jen vítěz a možná i druhý na pásce.

Určité zklamání to tedy je, vždyť jsme už byli tak blízko! Přesto ale pocit hrdosti a pýchy na to, že máme na škole takového nadaného a chytré žáky musí převážit nad úvahami, co se mělo udělat ještě lépe, aby... Ostatně Ondra je prvním náhradníkem, jeho práce do Prahy poslána bude a už u výsledků okresního kola jsme se dočkali nejednoho překvapení v podobě dodatečného postupu, tak proč ne znovu, že?

I kdyby se už dál nepostoupilo, přesto bylo dosaženo nádherného výsledku! Naše vesnická školička přece díky Ondrovi porazila i velká krajská gymnázia z Hradce Králové, jejichž studenti sotva vědí, kde naše vesnička leží, natož že tu mají i plnohodnotnou základní školu. A to je už velký úspěch! Ondrovi

už za to patří velký dík a jistě i pochvala nejen do žákovské knížky spojená s nějakou odměnou. Navíc si už může tento úspěšný „zářez“ přičíst i do svého životopisu a úspěchů do budoucích přihlášek a přijímaček na SŠ, které ho čekají za rok. Tento úspěch bude jistě hrát na všech školách velkou roli.

A pro ostatní žáky? Naskytá se jedinečná motivace a příležitost „rozdat si to“ s nejlepším žákem v oboru dějepisu na základních školách v kraji v příštím roce minimálně ve školním kole, jehož se i přes své velké povinnosti vyplývající z Ondrova devátého ročníku prostě obhájce vítězství musí zúčastnit. Kdoví, třeba tu vyvstane další takto odhodlaná osobnost s touhou dokázat i něco pozitivního, něco vskutku velkolepého, někdo, kdo nebude známý jen svou nekázní a nezájmou o výuku.

Právě pro ně má smysl učit, právě pro ně a jejich touhu po poznání děláme my učitelé toto své povolání tak rádi, které je pro mnohé z nás spíše posláním. Věřte, že když se vašemu žákovi pak takto zadáří, dodá vám to energie do dalšího pokračování v kariéře ne na dny, ale snad i roky dopředu...

Jiří Lux

Hrajeme si hlavou

V pátek 19. 6. se vybraní žáci deváté třídy vydali do Hradce Králové na fyzikální akci s názvem Hrajeme si i hlavou, kterou pořádá katedra fyziky Univerzity Hradec Králové. Na místě na nás čekal připravený stánek, ve kterém jsme si rozložili několik pokusů z optiky, jako např. vlastnoručně vyrobený periskop, kameru obscuru, či fotoaparát z krabičky od sirek.

Nutno říci, že celý den jsme se téměř nezastavili a malým i velkým zájemcům o fyziku jsme vysvětlovali princip našich přístrojů a po-

kládali nejrůznější záludné otázky z fyziky. I když počasí zpočátku nebylo ideální, tak celý den vládla skvělá nálada a všichni k tomuto nelehkému úkolu přistupovali zodpovědně. Všem zúčastněným patří mé obrovské díky za čas, který do akce investovali a hlavně za nasazení a ochotu, se kterou do toho šli. Takže díky, díky a ještě jednou díky, byli jste prostě skvělí a doufám, že jste si celý den užili stejně jako já.

Simona Lehrausová

Technické vzdělání je důležité

Kroužek „Mladý technik“ působí na naší škole druhý rok díky spolupráci s DDM Jednička a zapojení naší školy do dotačního programu Popularizace technického vzdělávání na základních školách společnosti Škoda Auto a.s.

Petr Tomek

Matematický klokan přihopsal i k nám

Žáci 2. – 9. se třídy zúčastnili mezinárodní soutěže Matematický klokan. Soutěž vznikla v roce 1980 v Austrálii a od roku 1991 se rozšířila i do zemí Evropy, takže dnes se soutěže účastní skoro tři miliony soutěžících z třiceti zemí našeho kontinentu. Naši žáci se s úlohami soutěže prali statečně, někteří dopadli lépe, někteří hůř. Mezi všemi našimi žáky je nutné vyzdvihnout výsledek **Josefa Zivra** z 3. třídy, který ve své kategorii vyřešil správně všechny úlohy a dosáhl maximálního počtu bodů!

Petr Tomek

Den IZS

Tradiční návštěva složek IZS proběhla letos netradičně. Počasí nám nepřálo, a proto jsme pozvali zastupce jednotlivých složek přímo k nám do školních prostor.

Foto: archiv školy

Projektový den začal ukázkou policejního psovoda se služebním psem, kdy jsme měli možnost zhlédnout postup při zajištění nebezpečného pachatele se zbraní. Velmi energický, rok a půl starý pes Rasty se ukázal i jako oddaný mazel, který poslouchá na slovo. Jelikož v tento den probíhal i Den

policie v Hradci Králové, nezbylo nám nic jiného, než se s Rastym a jeho psovodem brzy rozloučit. Než se děti rozmístily na různá stanoviště po škole, stihly si před prudkým deštěm prohlédnout všechna auta složek IZS. Poté už všechny ukázky probíhaly ve třídách, kde se děti postupně seznamovaly s náplní práce a výbavou dvorských hasičů, státních a městských policistů, zdravotnické záchranné služby, mezi další stanoviště patřila zdravotvěda a dopravní výchova, kde si děti oprášily znalosti a prakticky si vyzkoušely spoustu věcí. Zařadili jsme i jízdu zručnosti, která se uskutečnila v tělocvičně. Náročná trasa testovala dovednost v řízení kola a překonávání překážek.

Jana Kňourková

Školní výlet 1. a 2. třídy - Adršpach

Přesně po týdnu od výletu 3. - 5. třídy se vydal zbytek I. stupně na stejné místo - do Adršpachu. Velmi jsme se obávali počasí, neboť předpovědi nebyly zcela příznivé – od větru počínaje, přes déšť, velikým poklesem teploty konče. A ráno to vypadalo, že si to opravdu vybereme se vším do poslední kapky... Ale ona pověsná kapka spadla naposledy v Trutnově a pak už bylo docela fajn. Sice chladno, ale fajn. Na místě nás patnáct stupňů příliš nenadchlo. Navíc výpadek proudu v celém Adršpachu signalizoval, že i tato oblast měla za sebou poměrně větrnou noc, která se neobešla bez následků. Ale měli jsme k dobrou skoro hodinu, tak jsme postupně dostrojili děti (některé i do pláštěnek, neboť jaksi zapoměly přibalit bundy), posvačili jsme a vyrazili do skal.

Průvodkyněmi nám byly dvě studentky, které si nás rozdělily do

dvou skupin a provedly nás dvěma kilometry skalního města. Po vyprávěly nám o historii, názvech některých útvarů, nechaly nás sáhnout na slona na Sloním náměstí a přát si něco tajného, podepřely s námi Homoli cukru, aby nespadla, prošly s námi Gotickou brankou, ukázaly nám na Zubu, kam až sahala voda při průtrži mračen v roce 1844 a poradily nám, jak poprosit Krakonoše o vodu z vodopádu. Rozloučily se s námi pod skalním jezírkem, kam směřovaly další naše kroky, a odešly.

Foto: archiv školy

Po zdolání víc než sto padesáti schodů (pro někoho hodně nároč-

ných) jsme se ocitli před skalním jezerem, které nikdy nezamrzá (jak by taky mohlo, když ho na zimu vypouštějí) a pramici s velmi osobitým převozníkem, který si z dětí trochu utahoval. Zejména věta: „Při ztroskotání lodi skáčou plavci napravo a neplavci nalevo, aby se navzájem nepletli...“ zamotala některým prvňáčkům hlavu a navzájem si mezi sebou ujasňovali, která ruka je pravá a která levá...

Po vylodění jsme se vydali na další cestu a při každých následujících schodech se z davu ozývalo občasné: „Nééé!!!“. Proto jsme častěji zastavovali, občerstvovali se a hledali třeba i diamanty v písku.

Nakonec si děti pořídily tolik nezbytných suvenýrů, nastoupili jsme do autobusu a vyrazili zpět domů. Některé děti cestu prospaly. Přece jenom těch schodů bylo docela dost...

Miluše Senetová

Žáci druhého stupně navštívili bývalý koncentrační tábor v Osvětimi

Ve středu 20. května navštívilo v rámci letošní dějepisné exkurze 45 žáků napříč celým druhým stupněm naší školy spolu se svým pedagogickým dozorem jedno z nejhrůznějších míst na světě – koncentrační tábor v polské Osvětimi spolu s přilehlým snad ještě děsivějším pobočným táborem Osvětim – Březinka. Jednalo se o dosud největší pořádanou dějepisnou exkurzi na dosud nejvzdálenější místo.

Doprava žáků na místo a zpět byla zajištěna nejluxusnějším autobusem v ČR a nemohla tak více kontrastovat s dopravou židů v dobytých vagonech tamtéž. Exkurze splnila svůj účel, žáci byli hodní a genius loci Osvětimi na ně plně dolehl. Věřím, že nikdo z účastníků nezapomene na to, co zhlédl, a všichni se postarají o šíření tohoto hrůzného poselství dalším generacím, aby se již nikdy nemohly podobné hrůzy opakovat. Naše děti jsou připravené se všem pochybovačům o holocaustu neochvějně postavit a čelit jejich pseudoargumentům svou vlastní neopakovatelnou zkušeností získanou právě návštěvou největšího a nejznámějšího nacistického vyhlazovacího koncentračního tábora.

Foto: archiv školy

Žáci se aktivně začali zajímat o dějiny místa, kam pojedou. Požadovali informace. Divadelní inscenace Klára – Příliš mnoho hvězd zcela zapadala do požadovaného rámce. Debaty o dějinách a průbě-

hu holocaustu stále více zaplňovaly nejen hodiny dějepisu, ale i přestávky...

Tak se přiblížil den zájezdu. Den před ním byly všechny hodiny dějepisu na druhém stupni věnovány dějinám holocaustu i samotného koncentračního tábora v Osvětimi. Hrůza nacistických zločinů ovládla každého. Všichni se ptali: Jak to bylo možné? Proč?

Velmi rychle se celá naše početná skupina přemístila ke vstupnímu objektu. Oproti původním předpokladům jsme do areálu vstoupili naráz jednotně se dvěma průvodci, kteří se, ač Poláci, snažili mluvit česky. Po průchodu bezpečnostním rámem jsme si nasadili sluchátka a poslouchali poutavý výklad průvodců.

Foto: archiv školy

Minuli jsme známou vstupní bránu s cynickým nápisem Arbeit macht frei = práce osvobozuje. Nahlédli jsme do několika baráků bývalého tábora Auchwitz I. postaveného na místě bývalých polských kasáren již na jaře 1940. V nich vedle fotografií židů upoutaly naši pozornost vystavené kufry a osobní potřeby obyvatel tábora – brýle, protézy, zuby, nádobí, a to vše v množství tisíců a více. Snad na psychiku nejvíc působivé byly vystavené vlasy vězňů, z nichž se vyrábělo oblečení. Zhlédli jsme vězeňskou kobku, popraviště i místa, kde zručný doktor Mengele a jeho přísluhovači konali své první pseudovědecké výzkumy. První část

celkově čtyřhodinové exkurze, jež byla náročná fyzicky, ale snad ještě více psychicky, končila kontrastním pohledem na vilu za táborem, v níž svůj luxusní život zdánlivě daleko od všech hrůz žil velitel tábora Rudolf Höss s rodinou, a zároveň spatřením první plynové komory s krematoriem na straně druhé. Jedná se o jedinou plynovou komoru, jež byla zrekonstruována, a během pobytu v ní máte opravdu velice stísněné pocity. Nejinak tomu je při pohledu na kremační pece vedle, kde byla pálena těla obětí.

Po zhruba tříkilometrovém přesunu ze základního tábora jsme se ocitli v komplexu nacisty zvaném Auschwitz II. – Birkenau. Ano, jedná se o nechvalně proslulý komplex pobočného tábora v Osvětimi – Březinka. Zde dovedli nacisté svůj plán konečného řešení k naprosté dokonalosti. Pokud v základním táboře soustředili a systematicky vyvražďovali desettisíce, zde to bylo desetkrát tolik. V komplexu postaveném vězni v roce 1942 „žilo“ přes sto tisíc vězňů převážně židovského původu. Právě sem proslulou branou smrti přijížděly denně transporty židů z celé Evropy, právě zde byl perón, kde příslušníci SS často za účasti samotného Mengeleho rozhodovali pouhým mávnutím ruky o životě a smrti. Starce, nemocné, ženy a děti posílali rovnou do plynu. Ti o tom samozřejmě nevěděli a pod záminkou osprchování proudili do plynových komor. Ty zde byly celkově čtyři a každá měla své krematorium, v němž bylo možné spálit až 1500 mrtvých těl denně, čili 6 tisíc celkově v táboře za den. To číslo je děsivé a nepředstavitelné zároveň. Pokud měl někdo to „štěstí“ a byl poslán na správnou stranu, čekaly ho otročké práce, denní apely,

mizivé dávky jídla, žádná hygiena, tyfus a mnohdy stejně smrt. Ostatně v celé Osvětimi zahynulo ze 1,3 mil. vězňů plných 1,1 mil., a to se ještě jedná o odhad, neboť židé, kteří byli na peróně posláni hned na smrt, se ani neevidovali.

Foto: archiv školy

Lze jen těžko popsat, co člověk cítí, když prochází těmito místy, které v lidské historii znamenaly jednu z nejděsivějších kapitol. Z plynových komor i většiny baráků zbyly jen trosky, přesto společně s kolejemi v táboře působí komplex děsivě. Při představě, že na celý tábor připadalo jen několik desítek nijak udržovaných latrín, že vězni spali v osmi na jedné dřevěné palandě v tenkých hadrech i ve velkých mrazech,

běhá mráz po zádech. Jak velký asi měli vězni pud sebezáchovy, když toto vše včetně nemocí přežili a dočkali se 27. ledna 1945, kdy je zde osvobodila Rudá armáda? Jak se asi vyrovnávali se ztrátou celé rodiny a jak těžko obnovovali chuť k jídlu, kdy žaludek najednou nebyl schopen pojmout tak velké množství potravy po týdnech naprostého strádání? Co se dělo s těmi, kdo přežili pochody smrti směrem na západ během postupu Sovětů?

Tyto a další otázky si mnozí z žáků kladli i několik hodin po skončení exkurze a při zpáteční cestě, která byla zdárně u konce o půl 11 večer. Na rozdíl od milionu jiných naše cesta měla i zpáteční bod. Ten také našla. Jak ale bylo možné, aby se něco takového vůbec stalo? Proč vraždili právě příslušníci kulturně tak vyspělého německého národa? Jak je možné, že jen před pouhými 70 lety se kousek, opravdu nepatrný kousek od nás děla zvěrstva, která snad ani tak krutý starověk a středověk nepoznal?

Drtivě většině dětí nedají tyto a další otázky spát dodnes. Je to dobře. Je moc dobře, že se v takovém počtu přihlásily a jely. Je moc dobře, že i přes velkou drsnost a drastické záběry viděly to vše na vlastní oči. Mnozí z nich o tom stále debatují, a to i o přestávkách. V tomto směru jsem na ně hrdý a pyšný. Exkurze do puntíku splnila svůj účel. Říká se, že kdo nezná svou minulost, je nucen si ji znovu prožít. Toto našim žákům nehrozí. Alespoň ne co se týká holocaustu. Ten už nikdo popírat nebude. Naopak. Ono hrůzné svědectví předají naši žáci jednou svým dětem. O tom jsem přesvědčen. Pokud bych již ničeho jako pedagog nedosáhl, pak budu vědět, že tato exkurze měla svůj úspěch a smysl. Z dětí pomohla vychovat slušné občany odmítající násilí a křivdu. Co si víc jako učitel mohu přát? Snad uskutečnit za pět let celou exkurzi znovu a s novými žáky...

Jiří Lux

Co na projekt říkají děti?

„Čtení pomáhá je charitativní projekt. Může pomoci a udělat radost někomu, kdo to potřebuje. Rád jsem se zapojil. Přečetl jsem knížku, odpověděl na otázky a dal 50 Kč na toho vybraného. Pomohl jsem zajíčkům, Kristýnce, koníkovi Hoogy, který bude vozit děti. A dalším. Na jednu mě čtení začalo bavit.“

Saša Chromý

„Přečetl jsem tři knížky: Rumcajs, Kuky se vrací a Dášěnka. Přispěl jsem 150 Kč na motoped pro Zbyška, zrakově postižené děti a Uklidme svět.“

Jakub Havlíček

Pomáháme čtením knížek

Stejně jako v loňském školním roce se i letos naše škola zapojila do projektu Čtení pomáhá.

Na stránkách projektu děti naleznou seznam krásných knih ke čtení. Knihy vybírá odborná porota v čele se Zdeňkem Svěrákem. Když některou z knih děti přečtou, odpoví na pár otázek vztahujících se ke knize a získají 50 korun. Tuto odměnu si nemohou vyzvednout v hotovosti, mohou ji však věnovat někomu, kdo pomoc potřebuje.

Do projektu Čtení pomáhá se zapojila většina dětí ze třetí třídy. Naučily se spoustu věcí, například vyhledat na internetu stránky projektu, vybrat ze seznamu krásných knížek tu nejzajímavější, celou ji přečíst (naučit se dobře číst je totiž moc důležité), zaregistrovat se, vyplnit krátký test (čímž si ověřily,

jestli čtou s porozuměním), vydělat penízky a rozhodnout, komu je přidělit.

Vybrat tu správnou charitu mnohdy nebylo vůbec lehké, proto se mnozí z třídařů rychle pustili do dalších knížek, aby přispěli i dalším potřebným. Díky projektu se nádherně rozečetli, což je určitě hlavním cílem této aktivity.

Soutěž Čteme s Albatrosem je vyhlášena mezi čtenáři zapojenými do projektu Čtení pomáhá. Soutěží se v počtu správně zodpovězených testů po přečtení knížky. Každý měsíc je vyhlášeno sto nejlepších čtenářů. Nejlepším čtenářem naší školy je **Arnošt Jäger** ze 3. třídy, který se v lednovém kole umístil na krásném 24. místě a 3. třídu posunul na 50. místo v soutěži škol.

Dana Rejlová

I na druhém stupni jsou čtenáři

Mám velkou radost, že naši žáci nacházejí přes různé jiné aktivity a školní povinnosti čas na čtení. Prostřednictvím knihy se můžeme přenést do jiných světů, jiných časů, spolu s hrdiny prožívat jejich příběhy, dozvědět se něco nového - i o sobě. Knihy rozvíjejí nejen fantazii, stylistické a pravopisné dovednosti, ale také utvářejí a kultivují osobnost čtenáře.

Projekt Čtení pomáhá motivuje děti ke čtení i svým charitativním účelem. Je krásné mít dobrý pocit z toho, že jsme někomu potřebnému pomohli.

V měsíci dubnu byla **Pavla Endrlová ze 7. třídy** nejlepší čtenářkou naší školy a zařadila se mezi stovku nejlepších čtenářů v České republice. Některé knihy, které přečetla, byly součástí školní četby, jiné si přečetla z vlastní iniciativy. Peníze věnovala lidem starým a nemocným a dětem bez domova prostřednictvím projektů: Dům čtyř světů, Domov svatého Karla, Velké stěhování.

V květnu jsme se v soutěži Čteme s Albatrosem, pořádané v rámci projektu Čtení pomáhá, zařadili mezi stovku nejúspěšnějších škol v České republice. Zásahu na tom mají **Ondřej Palán ze 7. třídy** a **Patrik Chromý ze 6. třídy**.

Ondra vyplnil správně 11 testů z 11 přečtených knížek, a mohl tak věnovat 550 Kč na dobročinné účely. Byl to především projekt Vidět tvými očima, který pomáhá nevidomým dětem vyškolením vysokoškolských studentů na asistenty, kteří je doprovázejí do škol a kroužků. Peníze jsou určeny na speciální výcvik těchto asistentů a odměnu pro ně. Ondřej se v soutěži umístil na 16. místě a Patrik s devíti zodpovězenými testy na 24. místě.

Dokonce i za červen máme čtenáře v první stovce těch nejlepších, je jím **Honza Hlavatý ze 7. třídy**, který přečetl sedm knížek a správně zodpověděl testy z jejich obsahu.

Kateřina Poživilová

Tajemství husích stop

Jelikož se blíží výročí 600 let od upálení Mistra Jana Husa, proběhl začátkem června na prvním i druhém stupni v rámci prevence zajímavý interaktivní program „Tajemství husích stop“ (3. - 5. třída) a „Hus, jak ho neznáte“ (7. - 8. třída).

Lektor, s kterým se děti setkaly již v loňském roce, za námi přijel z hradecké základní školy Sion. Cílem bylo nejen seznámit děti s osobou Mistra Jana Husa, s jeho životem i smrtí, ale i s jeho odkazem a hodnotami, které jsou i dnes velmi aktuální (víra, láska, úcta, svoboda, pokora, odpuštění, odvaha).

Markéta Žižková

Foto: archiv školy

Literární práce Matěje Štipáka mezi nejlepšími pracemi z celé ČR!

Závěrem školního roku, který je pro deváťáka Matěje Štipáka již posledním na naší škole, jsme se dozvěděli nečekanou a potěšující zprávu. Jeho slohová práce napsaná po zhlédnutí pořadu Síla lid-skosti o činech sira Nicolase Wintona, který v předvečer 2. světové války zachránil díky organizaci železničních transportů z Prahy do Londýna stovky životů židovských dětí, se umístila mezi těmi vůbec nejlepšími pracemi z celé republiky. Matěj tak na samém konci své zdejší docházky zažil obrovský úspěch a v Praze si převzal ocenění spojené se zajímavou odměnou.

Jeho slohová práce na téma Adopce ano, či ne byla zveřejněna na našich stránkách zhruba před rokem. Jde o zdařilou kombinaci vypra-

vování s prvky úvahy. Její kvalita upoutala již tehdy mnoho čtenářů a jsem moc rád, že se dočkala takového významného ocenění.

Foto: archiv školy

Práce je vystavena na této internetové adrese: <http://www.wintonfilm.com/soutez/literarni-sout-2015sila-rodiny.html>

Nejlepších dvacet prací již dále nebude mezi sebou soupeřit, a tak jsou vlastně vítězné všechny. Matěj se společně se svou rodinou zúčastnil předání odměn. Každý oceněný se na jevišti představil, sdělil

odkud je, jaké má zájmy a pověděl něco o své práci. Celé předání odměn zaznamenaly kamery České televize.

Děkuji Matějovi za příkladnou reprezentaci naší školy spojenou s takto velkým úspěchem. Věřím, že neusne na vavřínech a čekají na něho další literární úspěchy i v jeho středoškolském působení. Pro ostatní žáky naší školy je jeho úspěch zase příkladem, že snaha se cení, a i když napíšete práci a pak rok čekáte, neznamená to, že by se na vás zapomnělo. Jen houšť takových výrazných literárních úspěchů!

Jiří Lux

Redakční poznámka: Sir Nicholas George Winton, zachránce 669 židovských dětí před holocaustem, narozený 19. 5. 1909, zemřel 1. 7. 2015.

Taneční a recitační soutěže

V letošním školním roce jsme se zúčastnili dvou tanečních soutěží – Dvorská jednička, Česko se hýbe a jedné recitační (Dětská scéna). Po letech dobývání „Dvorské Jedničky“ naše děvčata nakonec vystoupala na stupeň nejvyšší, a to dokonce dvakrát, se skladbou „Požár“ (18 dívek I. a II. stupně) a choreografií „Jin a Jang“ (duo **B. Teperová a E. Cemanová**). Porazili jsme tak i známé taneční skupiny z blízkého i vzdáleného okolí. Škoda jen, že je tato soutěž nepostupová. O to víc jsme se těšili na regionální kolo soutěže „Česko se hýbe“ a do Hradce Králové jsme odjížděli se skladbou „Čertíci“, „Tučňák tropí hlouposti“ a „Požár“. A všechny tři skladby si svým provedením zajistily účast v republikovém finále. To letos poprvé zamířilo mimo Prahu. V rámci kampaně Most – Evropské město sportu 2015 jej přivítala zdejší moderní sportovní hala. V rámci akce se v šesti kategoriích představilo 99 týmů, ve kterých cvičilo 1230 žáků a studentů různých věkových skupin z celé České republiky. A naše děti se rozhodně neztratily. I když za sebou měly brzké vstávání, dlouhou a náročnou cestu, tak si vedly skvěle a ve svých kategoriích získaly celkové

5., 8. a 12. místo.

Všechny tyto skladby byly představeny i na akcích pro veřejnost (Bábovkový den, vystoupení na dětském dnu v Dolní Brusnici). V soutěžích uměleckého přednesu se pravidelně účastníme celostátní soutěže Dětská scéna. A po výsledcích v minulých letech doufáme vždy v alespoň jeden postup do krajského kola. V letošním ročníku si účast v okresním kole zajistily **K. Žižková, Š. Horáková, A. Teperová a E. Cemanová**. Kristýnka a Štěpánka získaly za svůj přednes čestná uznání, Bětko a Eliška vystoupaly dokonce na postupový stupínek a mohly tak své texty přednést i v kole krajském. V něm se Bětko podařil opravdu husarský kousek, postup do republikového finále. V historii školy se to podařilo teprve podruhé, o to víc si tohoto úspěchu vážíme. V neděli 14. června jsme se tedy vydaly do Svitav, kde se uskutečnila republiková přehlídka, kde se Bětko poměřila s dalšími 23 recitátory z celé České republiky. Tato závěrečná přehlídka už není soutěžním kláním, a tudíž se nevybírám absolutní vítěz. Přesto jsme si finální část „Dětské scény“ náležitě vychutnaly.

Miluše Senetová

Obrázky z tanečních a recitačních soutěží

Foto: archiv školy

Kdo z našich malířů byl úspěšný?

I letos jsme poslali obrázky do celé řady výtvarných soutěží. Přestože je hodnocení výtvarných prací vždy obtížné a subjektivní, mají výtvarné soutěže své opodstatnění. Umožní mnoha dětem zažít úspěch, získat ocenění, pochvalu, tedy to, co potřebuje úplně každý. Účastníme se všech soutěží pořádaných DDM Jednička. V prosinci to byla soutěž **Dotek andělů**, kde získala 3. místo Sára Hilbulgerová (výtvarný kroužek), ve své kategorii zvítězila Žaneta Petrová (8. tří-

da), v kategorii výrobky obsadil 2. místo Václav Řehák (8. třída, pracovní činnosti).

V soutěži **Graffiti v Jedničce** nás nejlépe reprezentovali Adam Doležal (2. místo), Sabina Mrázková (1. místo), Michaela Čedíková (2. místo), Nikola Kulhánková (2. místo).

V soutěži **O nejhezčí poštovní známku** jsme měli v každé kategorii zastoupení mezi prvními třemi. Evelínka Kašparová získala 2. místo, Tomáš Bartoška je autorem vítězné práce ve své kategorii, 3. místo obsadil Tomáš Dulínek, vítězství si odnesla také Kateřina Peterová, 2. místo získala ještě Sabina Mrázková a Pavla Šturmová.

A kdo z našich malířů byl úspěšný v poslední soutěži **Trpaslíci v Jedničce**?

V kategorii 1. - 2. třída obsadil 2. místo Lukáš Michálek z 1. A.

V kategorii 3. - 4. třída nedali naši třetí šanci nikomu jinému. Zvítězil Ondřej Tepera, 2. místo získal Tadeáš Herbrych a 3. místo Adam Doležal.

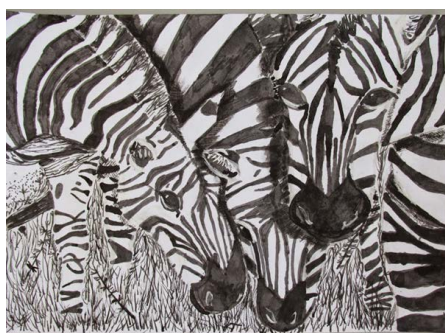

V kategorii 5. - 6. třída bodovali tentokrát naši pářáci: 2. místo obsadila Nela Fofová a 3. místo získala Bětka Teperová.

V poslední, nejstarší kategorii bylo uděleno jen 1. místo, které je také naše - zvítězila Pavla Endrlová ze 7. třídy.

Zvíře není věc

Jedenáct let už posíláme obrázky do celostátní výtvarné soutěže **Zvíře není věc**, kterou pořádá MKZ Hankův dům a ZOO Dvůr Králové nad Labem. Mezi více než šesti sty pracemi se ty naše opět neztratily. Jakub Rutar a Adélka Janečková obsadili druhá místa ve svých kategoriích.

Úpice Bratří Čapků

Sabina Mrázková, žákyně 6. třídy, přinesla naší škole další výtvarný úspěch. Tentokrát jsme zamířili do kraje bratří Čapků a účastnili se literární a výtvarné soutěže **Úpice bratří Čapků**, vyhlašované Klubem přátel bratří Čapků a města Úpice. Tématem letošního 21. ročníku byla Druhá loupežnická pohádka, kterou Josef Čapek doplnil knihu svého bratra Karla, *Devatero pohádek*. V hodinách literární i výtvarné výchovy jsme knihu četli a k dané pohádce vytvářeli výtvarný

doprovod - ilustraci. Práce Sabiny Mrázkové zvítězila ve své kategorii.

Sami jsme uspořádali výtvarnou soutěž Podzvičinsko očima dětí

Aby nebylo výtvarných soutěží málo, jednu jsme také uspořádali sami. Tedy žákovský parlament ve spolupráci se Sdružením Podzvičinsko. Účast v prvním ročníku nebyla nijak velká (105 prací), ale všechny ceny jsme si naštěstí neodnesli sami, ale podělili jsme i ostatní školy z Podzvičinska, které nám poslaly obrázky. Hlavní slovo při jejich hodnocení měl akademický malíř František Kalenský. Z našich žáků si cenu odnesli: Lenka Horáková, Lucie Klimešová, Simona Matušová, Barbora Veselá (čestné uznání), Jakub Fenik a Daniel Kozák (2. místo), Milan Brisslinger (1. místo), Aneta Brožková (2. místo), Václav Petera (3. místo), Štěpánka Horáková (čestné uznání), Petr Šubr (1. místo), Vojtěch Sehnoutka (2. místo), Kateřina Peterová (3. místo), Alžběta Teperová (čestné uznání).

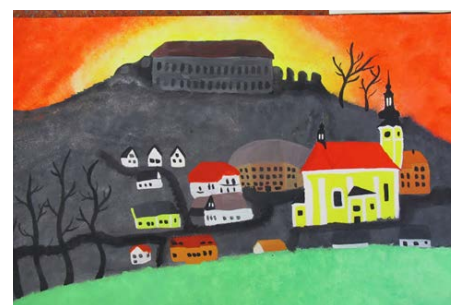
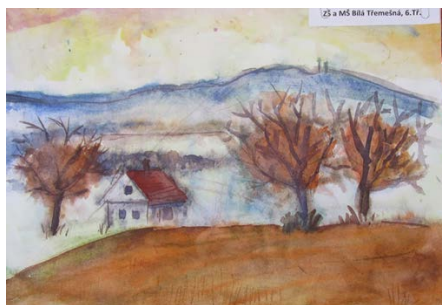

Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo v sobotu 2. 5. na Zvičině u příležitosti Otvírání letní turistické sezóny. Oceněné obrázky byly vystaveny v kostele sv. Jana Nepomuckého. Přítomní návštěvníci Zvičiny mohli zhlédnout pěkné vystoupení dětí z dramatického

kroužku a kroužku flétníček, působících na naší škole. Vystoupení obohatil také Martin Krebs, student Gymnázia J. K. Tyla v Hradci Králové a žák ZUŠ Jaroměř, který zahrál na klarinet. Celá akce za krásného počasí na Zvičině se zdářila.

Děkuji všem, které baví malovat a kreslit, snaží se, jsou ochotní se zdokonalovat, trpělivě poslouchají mé rady a řídí se jimi. A pokud to tentokrát na stupně vítězů nestačilo, dopadne to jistě někdy příště.

*Kateřina Poživilová,
foto archiv školy*

T-Mobile Olympijský běh

Stali jsme se součástí největší běžecké akce v České republice, jejímž cílem bylo nejen udělat něco pro své zdraví, ale také podpořit charitativní činnost Olympijské nadace. Olympijský běh probíhal na různých místech, my jsme si ho mohli odběhnout v naší

obci. Jeden kilometr dlouhou trať si po třídách proběhly všechny děti přímo s originálním tričkem běhu. O vítězi mnohdy rozhodl až závěrečný sprint a všichni jsme si atmosféru závodu užívali.

Jana Kňourková

Foto: archiv školy

Dopis Zemi

Ve výtvarně literární soutěži Dopis Zemi, kterou pořádá DDM Jednička, mají děti výtvarně nebo literárně zachytit svou konkrétní pomoc ke zlepšení a ochraně životního prostředí ve svém okolí. Ze sedmé třídy naší školy se literární části zúčastnili tři žáci: Ondřej Palán, Viktorie Suchomelová a Kateřina Peterová.

Na výstavě v Jedničce jste si mohli přečíst všechny příspěvky, ale v literární části bylo uděleno jediné ocenění - 1. místo, které patří **Katce Peterové**. To, že sedmáci čtou, chodí do knihovny, shánějí knihy, o kterých si povídáme i o přestávce, vedou si čtenářské deníky, má blahodárný vliv i na jejich vlastní psaní - sloh i pravopis. Katce blahopřejeme.

Kateřina Poživilová

Užíváme i s dětmi jaro

Školní družina se ve středu 25. 3. 2015 vydala na dětské hřiště v obci. Byl krásný jarní slunný den, děti si to maximálně užily a vyřádily se víc než dost. Snad nám sluníčko bude hrát, abychom si mohli užívat jarních dní venku co nejvíc.

Lenka Žižková

Foto: archiv školy

Noc odvahy budoucích prvňáčků

S blížícím se koncem školního roku se v mateřské škole konají akce, které jsou určené pouze pro budoucí prvňáčky. Jednou z těchto akcí bylo zvládnout přespat v mateřské škole jen se svými kamarády. Pomoci překonat strach z odloučení pomáhali plyšová mazlíčci přinesení z domova.

Odpoledne jsme společně strávili různými hrami v prostorách školy a vycházkou do přírody, kde si děti zadováděly na hřišti. Myslím, že se tato akce dětem moc líbila.

Markéta Jáková

Foto: archiv školy

Vyhodnocení Olympijského víceboje je tady!

Celoroční práce na projektu Olympijský víceboj je úspěšně za námi. Celý rok jsme plnili zadané disciplíny, doplňkové úkoly, navštívili různé instituce, pořádali sbírku na pomoc Dětskému centru a byli vyloučeni ze soutěže o ping-pongové stoly. K tomu bych se ještě ráda vrátila, protože jsme v pátek 19. 6. obdrželi ping-pongový stůl se slovy, že naše taneční video na písničku od Adama Mišíka je opravdu jedinečné, a proto se tým olympijského víceboje rozhodl odměnit nás mimo soutěž.

Je vidět, že i malá vesnická škola má nejen pohybově nadané, ale i týmově založené děti, které se s úsměvem a velkým odhodláním účastní soutěží a akcí všeho druhu. Ve čtvrtek 25. 6. proběhlo slavnostní předání cenového kuponu přímo v sídle Českého olympijského výboru. Prvních 15 škol si rozdělí částku 500 000 Kč. Těšíme se na přidělenou odměnu, kterou využijeme na nákup sportovního vybavení.

Děkuji všem dětem za účast a aktivní přístup. Děkuji i kolegům za pomoc, trpělivost a ochotu. Právě toto poslední video, za které jsme dostali nejvíce bodů ze všech škol v České republice, rozhodlo o vítězi. **Naše škola na plné čáře vítězí v celonárodní soutěži Olympijský víceboj! Hurááá!**

Jana Kňourková

Foto: archiv školy

-Mateřská škola- Sportovní školičku si děti moc užily

V mateřské škole proběhlo osm lekcí sportování pod vedením zkušených trenérů Sportovní školičky. Při tomto projektu nešlo zdaleka o výkony, nýbrž o rozvíjení pohybových schopností dětí.

Děti předškolního věku jsou plné energie, pohyb je pro ně velmi důležitý a přirozený. Je prostředkem jak se zapojit do společných činností s ostatními dětmi. Každá lekce Sportovní školičky byla obsahově jiná, nápaditá. Děti cvičily na nářadí, procvičily si obratnost

při zdolávání různých překážek, vyzkoušely si různé sportovní pomůcky.

Markéta Jáková

Foto: archiv školy

Zajímavosti z historie naší školy 1779 - 1973

Vznik měšťanské školy

Se vznikem republiky v roce 1918 nastává změna. Mládež a kantoři nyní již neslaví narozeniny císaře, ale pro změnu zase prezidenta Osvoboditele T. G. Masaryka. Snaha přežít v každém režimu je tu zřejmá. Škola má v roce 1920 288 žáků, z toho 9 Němců. Konfesní různorodost tak typická právě pro Bílou Třemešnou je hezky patrná i z následující statistiky. V roce 1920 je 152 žáků u církve československé husitské, 2 žáci u církve českobratrské, 50 je bez vyznání a 84 udává římskokatolickou příslušnost. Kromě slavností a výletů pořádají žáci pravidelné sbírky pro chudší spolužáky. Škole se však nevyhýbá ani epidemie dnes již vzácných chorob – spalničky, zarděnky.

Počátkem třicátých let 20. století nastává velká změna. Vedle zdejší obecné (dnes bychom řekli 1. stup-

ně ZŠ) tu začíná působit i měšťanská škola (2. stupeň ZŠ) jako pobočka školy z Mostku. Počet žáků se stabilně pohybuje okolo 130. Zřízení této české školy se neobejde bez protestů českých Němců, kteří v tom vidí křivdu. Prý se kvůli několika českým dětem hned zřizuje škola, ale na desítky německých dětí se nemyslí. Češi zase naopak zřízení školy pokládají za své velké vítězství v národnostně smíšené oblasti.

Prvním ředitelem „měšťanky“ se stává Václav Kopecký. Několik let tato škola působí v dosti provizorních podmínkách ve stejné budově

se školou obecnou. V roce 1932 je ale za účasti dvou poslanců Tomáška (sociální demokracie) a Hynka (Národní socialisté) slavnostně otevřena nová budova měšťanky – Tyršova škola. Architektem byl Jaroslav Halíř ze Dvora Králové a stavitelem František Krušina z Bílé Třemešné. Na stavbě se podíleli i pánové Pešek a Krutina. V této budově sídlí naše škola dodnes. Obě školy spolupracují na slavnostech, žáci měšťanské často hrají divadlo pro své mladší spolužáky.

*Jiří Lux,
pokračování příště*

Foto: archiv školy

Přehled ředitelů škol 1779 – 1939

Jméno ředitele	Typ školy	Funkční období
Pozler František	obecná	1914 - 1922
Rýdl Václav	obecná	1922 – 1939, 1945 - 1953
Truksová Karla	obecná	1940 – 1945
Kopecký Václav	měšťanská	1929 – 1939 ?

Pochod třemešenskými lesy zamířil na Čertovy hrady

26. ročník Pochodu třemešenskými lesy, organizovaný Českým svazem žen v Bílé Třemešné

Vybrat trasu, projít trasu, vymyslet úkoly a pak už jen s obavami sledovat předpověď počasí. Tento scénář se opakuje již 26 let. Letos byla vybraná krátká trasa, ze Zálesí na Čertovy hrady po zelené značce až k silnici. Pochodu se totiž účastní čím dál víc rodičů s malými dětmi a dlouhé, náročné trasy jsou pro ně obtížné. Autobus nás odvezl na Zálesí a čekal na účastníky pochodu na křížení zelené turistické značky se silnicí, aby se děti mohly ještě pobavit na hřišti u Dubiny a převzít po vyhodnocení pochodu sladkou odměnu. A když Čertovy hrady,

tak také čertovské úkoly. Děti domalovávaly na obrázek čerta rohy, jazyk, kopyto a ocas, některé přidaly i vidle nebo pytel na zlobivé děti. Mezi skalními útvary na Čertových hradech se proháněly tři čertice, které perfektně zahrála děvčata z osmé třídy. A kdo zná pohádky o čertech, tak uspěl i při doplňování jejich názvů. Tam bodovali hlavně rodiče, kteří se mohou zapojovat do soutěžních úkolů. Před každým stanovištěm stála tradiční „cvakačka“, kterou si děti vždy proděravěly okénko ve startovním lístku. Došlo ale i na znalosti přírody. Účastní-

ci poznávali větvičky stromů a v cíli pochodu při čekání na ostatní účastníky doplňovali názvy lesních ptáků. Celkový počet účastníků pochodu – 63 – sice nepřekročil maximum, které činilo 91 osob v roce 2004, ale za poslední tři roky byl největší. Potěšilo nás také, že někteří z pochodujičích byli na Čertových hradech poprvé a poznali zajímavý kousek krajiny v blízkosti Bílé Třemešné, který je pro svou unikátnost vyhlášen přírodní rezervací.

Jana Dobroruková

Dětskému dnu na Dubině počasí přálo

Den dětí na Dubině, organizovaný Sdružením přátel Bílé Třemešné, z. s. ve spolupráci s OÚ Bílá Třemešná

Již po několikáté náš spolek připravuje pro děti zábavné odpoledne navazující na Pochod třemešenskými lesy. Letos si děti vyzkoušely chůzi na chůdách, střelbu ze vzduchovky, chytání rybiček, skákání v pytlích a další zajímavé soutěže. Velký úspěch u dětí i dospělých měla výtvarná dílna pod vedením paní Murdychové a paní učitelky Poživilové. Děti si vyráběly dráčky, loutky pštrosů, ozdobné zápichy, malovanou dřívku podle své fantazie a barvily sádrové odlitky. Za odměnu na ně čekal koutek se sladkostmi a drobnými dárky. K občerstvení byly tradičně zdarma špekáčky k opékání a limonády.

Po skončení soutěží děti využily i taneční parket. K úspěšnému průběhu celého dne přispělo i přející počasí.

Touto cestou chceme poděkovat všem členům obou organizací, kteří se podíleli na přípravě i vlastní organizaci Dne dětí 2015. Sponzoři: OÚ Bílá Třemešná, restaurace Dubina – paní Veselá, Papírnictví – Pavlík, Šebrle.

Další naší plánovanou akcí je „Třemešenské posvícení“, které plánujeme na 18. října 2015.

Těšíme se na vás.

www.sdruzeni-pratel-bile-tremesne.eu/

Dana Pochylá

Foto: D. Pochylá

Akce Střemchy mají úspěch i v širokém okolí

Letos se poprvé konal celý masopust na návsi a přilákal spoustu návštěvníků z okolí.

Tahákem, kromě tradičně výborných domácích jitrnic a půlky prasete, kterou jsme věnovali do tomboly, byla určitě i scénka „Obušku z pytle ven“ od místních ochotníků v čele s Honzou Jáklem a Dušanem Malým. Další, již tradiční akcí, byl 3. ročník soutěže o nejlepší kotlíkový guláš, kterého se zúčastnilo 9 soutěžících družstev z blízkého i vzdálenějšího okolí. Vítězné

družstvo pocházelo z Koclěrova, na druhém místě se umístili Hradečáci a třetí místo obhájili Třemešňáci. Soutěž byla vyrovnaná a guláše se vyprodaly do poslední kapičky. K tanci i poslechu hrála kapela Galileo Band z Hradce Králové.

Na začátek prázdnin jsme si pro vás připravili „Piknik v trávě“, ale měsíc před vypuknutím jsme se dozvěděli o větší akci konané na Dubině, proto jsme piknik zrušili.

Ale abyste nebyli smutní, 26. 9. 2015 pořádáme další ročník BRAMBORIÁDY a tímto vyzýváme všechny zájemce o účast v soutěži, aby se přihlásili osobně nebo emailem do konce prázdnin. Pravidla i přihlášku v nejbližší době vyvěsíme na našich stránkách – www.stremcha.cz.

A aby se vyřádily i vaše děti, připravujeme na 31. 10. 2015 Halloween.

P. S.: Děkujeme tímto všem sponzorům, kamarádům a známým za podporu a pomoc při pořádání akcí. Dá to spoustu práce, vymýšlení a shánění, ale děláme to s láskou a pro radost všech.

Vaše STŘEMCHA

Sál Domu hasičů provoněly bábovky

Ve středu 13. května se sál Domu hasičů zaplnil převážně rodiči a prarodiči, kteří přišli fandit svým dětem a vnoučatům při jejich vystoupení na tradičním Bábovkovém posezení. Jako každý rok je pořádal ke Dni matek Český svaz žen ve spolupráci s OÚ Bílá Třemešná. Návštěvnost byla tradičně dobrá, ženy napekly patnáct různých druhů bábovek, které provoněly sál. Děti z mateřské školy předvedly opět roztomilé vystoupení a děti ze základní školy nadchly obecenstvo třemi nápaditými, s velkou chutí předvedenými skladbami s názvy Návštěva v pekle, Tučňák tropí hlouposti a Požár.

O vysoké úrovni těchto skladeb svědčí i fakt, že všechny tři reprezentovaly naši školu v celostátním kole 3. ročníku taneční soutěže Česko se hýbe ve školách plných zdraví 5. června v Mostě.

Na závěr ochutnaly různé druhy bábovek nejen přítomné ženy v sále, ale samozřejmě i všechny děti jako poděkování za krásný program.

Jana Dobroruková

Pálení čarodějnic začalo lampionovým průvodem

Tradiční pálení čarodějnic začalo lampionovým průvodem od základní školy. Zde měli sraz všichni účastníci, kteří společně vyrazili k fotbalovému hřišti na Dubině. Pro rodiče a děti byl přichystán čarodějný les s pohádkovými postavami. Na každém stanovišti čekaly na děti pohádkové postavy, které pro ně měly přichystané nejružnější úkoly. Děti přivítali černokněžníci, víly, Sněhurka s trpaslíky, Červená Karkulka, klaun, medvěd a čarodějnice. Po splnění všech úkolů čekala na děti sladká odměna a občerstvení. Pod hřištěm byla připravena vatra, jejíž ozdobou byla čarodějnice na koštěti.

Po setmění nechyběl ani tradiční ohňostroj. Pro dospělé byla připravena taneční zábava, kterou tentokrát zajišťoval pan Chytráček ze Dvora Králové nad Labem. Touto cestou děkujeme všem, kteří nám pomohli s uskutečněním akce.

Petra Holzhauserová

Foto: P. Holzhauserová

-Sport-

Naši fotbalisté atakovali i postupové příčky Krajského přeboru

Za poslední rok došlo v oddílu k mírnému úbytku aktivních fotbalistů. V současné době máme 110 členů, tzn. hráčů a funkcionářů a i několik hráčů, kteří jsou u nás na hostování. I přesto bylo po skončené sezóně výborem odsouhlaseno přihlášení mladší přípravky a znovu přihlášení kategorie staršího dorostu. Počet začínajících fotbalistů v mladší přípravce nám

dělá radost. Doufáme, že i ostatní ročníky přivítají nové nebo bývalé playery. Vždyť naše travnaté hřiště je chloubou široko daleko.

Za úspěch v minulé sezóně považujeme solidní 5. místo v 1. A třídě mužů. Tam naši borci po vlažném, výsledkově neúspěšném podzimu, opět dokazovali, že patří do lepší poloviny. Průběžně dokonce atakovali postupové příčky Krajského

přeboru! Soutěž byla poznamenána odhlášením družstva Častolovic a rezervy Dvora Králové. To pro fotbal nevěstí nic dobrého.

Dalším historickým milníkem je vítězství naší rezervy ve 3. třídě. Béčko bude poprvé nastupovat v Okresním přeboru. Jejich premiérová účast přinese řadu atraktivních zápasů – derby s Mostkem, Vítěznou a Kocbeří.

Velmi zeštíhlenou soutěží je Okresní přebor žáků. Zde startuje jen 7 týmů, z nichž jeden je dívčí. A co víc, soutěž se hraje už jen v modelu 7+1. Zde je úbytek mládeže enormní. V další sezóně však žáci

v Okresním přeboru chybět nebudou.

Bude pokračovat i starší příprava, jejíž formát soutěže se nyní řeší. Její nevýhodou je menší počet týmů na Trutnovsku.

Foto: M. Hruška

K tomu všemu od 1. 7. 2015 začne tzv. fotbalová revoluce. Ta se bude týkat celkové digitalizace adminis-

trativních fotbalových činností, jimiž jsou fotbalový zápis, hostování a přestupy, sběrné faktury atd. Z tohoto je zřejmé, že mnoho zažitých postupů se zruší. Věřme, že v klubu najdeme dostatek energie a chuti učit se vše nové a klub tak posouvat dál. Je zapotřebí poděkovat trenérům, trenérům – rodičům, bez kterých by dnes „fotbal“ dělat nešlo. Díky patří samozřejmě obci, sponzorům a Sokolu, a to za trpělivost s námi a za finanční podporu. Sportu zdar, fotbalu zvlášť!

za fotbalový oddíl
Martin Záruba, sekretář

Jak se dařilo mladým třemešenským hasičům?

První soutěží tohoto roku byl Miletínský šmodrch 21.2. Naši závodníci D. Špůr, R. Špůr, V. Fiala, M. Fiala, P. Chmelík, M. Mareček, a P. Vaško přivezli poháry a medaile. Následující akcí byl o měsíc později Tréninkový kemp v Trutnově, což je jednodenní trénink s výběrem do reprezentace. Za náš sbor se zúčastnili M. Mareček a V. Fiala. Na Radvanické uzlovce se nám příliš nedařilo, ale přesto závodníci J. Heřmanská a R. Špůr přivezli pohár za družstvo a D. Špůr medaili za jednotlivce.

Foto: J. Huňátová

Opravdu dobré bylo dorostenecké družstvo v zdravotnické soutěži Podzvčinský záchranář, pořádané 11. 4. v Miletíně. V konkurenci patnácti družstev naši závodníci (M. Mareček, P. Chmelík, J. Huňát, M. Fiala, V. Fiala) zvítězili a přivezli medaile, plakety a putovního medvěda. Na konci dubna přivezli

medaile bratři Špůrovi z Memoriálu Ivy Valnohové, kde se soutěžilo v běhu na 60 metrů. V květnu jsme si poprvé vyzkoušeli role rozhodčích v Borovnici při CTIF, byli jsme totiž požádáni o pomoc při soutěži.

Dále jsme se zúčastnili soutěže Jaroměřské stovky. V kategorii mužů doběhl V. Fiala na 9. místě, M. Mareček na 21. místě a M. Fiala skončil na 39. místě. V soutěži Jaroměřské šedesátky dopadli naši hoši takto: T. Herbrych 67. místo, D. Špůr 6. místo, R. Špůr 9. místo, P. Chmelík 5. místo, P. Vaško 14. místo, M. Mareček 4. místo. V soutěži Kvasinské stovky jsou výsledky našich závodníků následující: P. Vaško 8. místo, M. Mareček 3. místo, J. Huňát 24. místo, M. Fiala 21. místo, V. Fiala 13. místo. P. Chmelík 4. místo, R. Špůr 6. místo. V soutěži Hajnické šedesátky v kategorii příprava skončil Jakub Stuchlík na 11. místě, Jan Stuchlík na 18. místě, D. Špůr na 2. místě a R. Špůr na místě šestém.

23. 5. jsme se zúčastnili Hajnických požárních útoků v kategorii muži. Poslední květnový víkend nám přinesl úspěch v Okresním kole dorostu SH ČMS v Trutnově. P. Vaško obsadil 3. místo, P. Chme-

lík byl druhý a konečně 1. místo patří M. Marečkovi a s ním postup do kraje v kategorii střední dorost. V kategorii staršího dorostu získal M. Fiala 2. místo a V. Fiala 1. místo a postup do kraje. Soutěžilo se v testu z požární ochrany, v běhu na 100 metrů a dvojboji.

Foto: J. Huňátová

Dnes už je za námi i Krajské kolo v Týništi nad Orlicí, kde si naši hoši vedli opět skvěle. V. Fiala skončil v kategorii staršího dorostu na 2. místě a **Miroslav Mareček** zvítězil v kategorii středního dorostu, a probojoval se tak do republikového kola. Reprezentoval tedy Královéhradecký kraj na Mistrovství České Republiky dorostu SH ČMS v požárním sportu, které se konalo 11. – 12. 7. v Praze na ASK Slavia, Praha - Eden. Miroslav Mareček obsadil krásné 6. místo.

Přejeme mnoho úspěchů,
Jana a Jaroslav Huňátovi

Jaký byl pro volejbalový oddíl minulý ročník?

Zatímco druhý červnový víkend se ještě na antukových hřištích TJ Sokol hrála poslední mistrovská utkání ročníku 2014/2015, jen o několik dnů později už se připravovaly soutěže nového ročníku 2015/2016.

Jaký byl pro volejbalový oddíl TJ Sokol ten ročník minulý? Částečné hodnocení už proběhlo v tomto zpravodaji na počátku roku, v době, kdy byla odehrána polovina všech soutěží. V nejvyšší krajské soutěži, krajském přeboru, nás reprezentovala družstva mužů a žen. Pro muže byla druhá část soutěže poněkud méně úspěšná, družstvo pokračovalo v nevyrovnaných výkonech. Co bylo příčinou? Jednak zranění některých hráčů, herní nezrállost mladých hráčů a nedisciplinovanost některých z nich. Přístup k tréninkům a následně i k zápasům byl u některých hráčů velice špatný, a protože hráčská základna nebyla tak široká, jak by se podle soupisky mohlo zdát, snad žádný zápas družstvo nehrálo v nejsilnější sestavě. Osmé místo odpovídá předváděným výkonům.

Družstvo žen se v průběhu sezony rovněž potýkalo s malým počtem hráček a tak jen málokterá utkání byla odehrána v plné síle. Přesto tým ukázal velkou bojovnost, střídající hráčky – včetně juniorek, nedaly soupeřkám nic zdarma, ale právě chybějící důraz na síti a leckdy jednoduché chyby byly příčinou toho, že ženy obsadily celkově 5. místo, ale s bodovým odstupem od družstev na nižších příčkách. Je třeba konstatovat, že celá řada utkání měla slušnou úroveň a diváci si skutečně přišli na své.

V krajském přeboru II. třídy, který se hraje v podzimních a jarních měsících na antuce, nás reprezentovala hned dvě družstva. Pod hlavičkou „B“ to byl tým juniorek s hráčkami, které jen o málo překonaly věkovou hranici juniorek, pod

označením „C“ to pak byl nově vytvořený tým žen, které dříve hrávaly za družstva neregistrovaných, anebo se jednalo o několik málo hráček, které už dříve podobné soutěže hrály. A protože obě družstva hrála ve stejné skupině, viděla vždy řada diváků hned čtyřikrát derby. V podzimní části bylo „céčko“ snadno úspěšné, v jarní části však zvláště první utkání bylo dramatické do posledního míče. Mladší družstvo bylo velice dobře připraveno, vedlo už 2:0 na sety, ale poté přece jen zvítězila zkušenost hráček „céčka“. I v dalších domácích utkáních těchto týmů byla k vidění celá řada pěkných výkonů a dramatických situací. Družstvo „C“ skončilo v soutěži na 5. místě, družstvo „B“ na místě osmém.

Nejvytíženějším družstvem byly juniorky pod vedením Martina Stránského. Nejen, že hrály jako ženy krajský přebor II., ale příčné ročníky startovaly také v krajském přeboru juniorek. Tam letos potkaly velice silné soupeřky, a i když se zde potkávají se stejně mladými děvčaty, mnohdy nedovedou prodat vše, co mají natrénováno. Navíc chybí nějaká skutečná osobnost, která by dokázala uhrát důležité body. Děvčata však mají široký kádr, a tak se dá předpokládat, že konkurence pomůže děvčatům k vyšší výkonnosti. Mimo tuto juniorskou soutěž děvčata ještě hrála v zimní části Královehradeckého pohár KVS, zúčastnila se celkem tří pěkných turnajů, kde hrála opět řadu vyrovnaných utkání a skončila na 9. místě.

Nejmladší adepti volejbalu, družstvo přípravky, se zúčastnilo okresního turnaje v barevném minivolejbalu v Trutnově. Naše dvě družstva byla velice úspěšná, ve svých kategoriích obsadila 1. a 2. místo. Více turnajů už se nepodařilo odehrát, neboť v jarních měsících už někteří kluci hrají fotbalové

soutěže a těm bylo třeba dát přednost. Je jen škoda, že se nedaří zapojit do volejbalu větší počet dětí, řada z nich i přes pestrost tréninků brzy odpadá. Větší motivací je pro ně virtuální svět počítačů a počítačových her než radost z úspěchu na hřišti.

O tom, že volejbal má u nás stále dost příznivců, svědčí i to, že se pravidelně schází jak týmy neregistrovaných, tak třeba i bývalí hráči, kteří se i letos zúčastnili soutěží veteránů a dosáhli i několika zajímavých úspěchů proti družstvům, ve kterých je možné se setkat s bývalými reprezentanty.

Jak je napsáno v úvodu tohoto článku, už jsou připraveny soutěže ročníku 2015/2016. Jak si v jejich první části povedou naše družstva a jak si povede oddíl ve druhé části letošního roku, to bude jistě součástí zpravodaje v závěru tohoto roku.

Zatím si přejme, aby družstva úspěšně odehrála řadu prázdninových turnajů (proběhly už turnaje na Zdobíně, Pecce, Zábřezí, v Kvasinách, děvčata byla ve Smiřicích, zúčastníme se již 62. ročníku Volejbalové Dřevěnice, největšího turnaje na antuce u nás, a dalších), aby se podařilo dobře uspořádat další ročník Memoriálu Karla Pauluse (15. 8. 2015) a úspěšně vstoupit i do nových soutěží.

Přejme též zdraví hráčům a hráčkám, i nadále dostatek obětavosti trenérům a funkcionářům, zachování přízně obecního úřadu a sponzorů a vám, kteří se zajímáte o volejbal v naší obci hodně příjemných zážitků!

Zdeněk Fiala

Historie trochu jinak aneb Víte, proč se říká...

Každý z nás občas použije ustálené rčení nebo výraz, jehož význam je nám zcela jasný, ale historické souvislosti nám poněkud unikají.

Pod pojmem lukulské hody si představujeme bohatou hostinu. Slavný vojevůdce a schopný politik Lucius Licinius Lucullus (asi 118-57 př. n. l.) se ve výslužbě věnuje svým dvěma vášním: knihám a jídlu. Jazyčky plameňáků či slavičků, vzácné ryby, maso divočáků, to vše ochucené kořením a bylinkami. Lucullus hoduje pokaždé v jiné ze svých jídelen a s každou jídelnou je spojen i jídelníček.

A když jsme u toho jídla, což takhle dát si bešamelovou omáčku – Luis de Béchamel (1630-1703), tajemník vévody Filipa Orleánského, si odskočil do kuchyně a objevil tuto vynikající omáčku, která je v různých variacích používána po celém světě. Pan Béchamel za ni dokonce dostal vyznamenání.

Ve věcech někdy máme brajgl – Pieter Brueghel, malíř, muž, který dal jméno nepořádku, se narodil v Holandsku v 16. století. Jeho obrazy se hemží postavami a symboly. Nejznámější obraz Nizozemská přísloví obsahuje 118 přísloví a to je tedy opravdový „brajgl“.

Foto: <https://cs.wikipedia.org>

A když o někom řekneme, že je grázl? Kriminálník, zločinec, darebák Johann Georg Grasel, narozen 4. 4. 1790 v Nových Syrovicích u Moravských Budějovic, byl tak velký grázl, že se jeho jméno začalo užívat k označení všech podob-

ných mizerů a to pozor – nejen v češtině!

Kletbu „Himelaudondonoweter“ („Nebesa, Laudon, hrom do toho“) má na svědomí největší vojevůdce 18. století Ernst Gideon von Laudon. Vyděšení Prušáci toto křičeli, sotva Laudonovo vojsko spatřili. Jezdíte jako širón, nebo funíte jako sentinel?? Širónem označujeme obvykle řidiče, který jezdí rychle, ale opak je pravdou. Louis Chiron (3. 8. 1899 – 22. 6. 1979) byl sice rychlý závodník, ale jezdil především „hlavou“. A pod pojmem sentinel si dnes mladší lidé nedovedou ani nic představit, a přitom to byl ve své době výkřik pokroku – moderní nákladní vůz s parním pohonem. Pětistunový automobil měl se zásobou vody 800 l a 300 kg uhlí dojezd 40 km při průměrné rychlosti 15 km/hod., příprava na jízdu trvala 30 minut a zahrnovala doplnění vody a paliva, zatopení pod kotlem a promazání. A pak si automobil pěkně funěl!!

Perokresba: M. Vomáčka

Že je můj článek pěkný maglajz? Slovo vzniklo podle názvu bosenského města Maglaj, při jehož obsazování rakouskými vojsky v roce 1878 probíhaly těžké boje s Turky. Situace byla tehdy nepřehledná, chaotická a zmátčá.

A abych tomu všemu nasadila korunu – víte, proč se říká „dělat někomu křena“? Údajně proto, že křen se přidává jako příloha k párkům, tj. pár jsou dva a křen je jaksi navíc.....

Pravoslava Morávková

Pohyb dodává sílu

Oddíl žen místního Sokola cvičí pravidelně každé úterý od 16. 30 do 18 hodin. Pohybová aktivita dodává ženám dostatek sil, které věnují i ostatním. O svých činnostech ženy napsaly:

Pro děti v obci jsme uspořádaly v březnu Dětský karneval v Domě hasičů. Dále připravujeme již osmý ročník Pohádkového pochodu, 29. 8. 2015. Snad nám bude počasí přát tak jako minulé ročníky. Věříme, že nám obecní úřad a místní podnikatelé zachovají přízeň a pomohou nám tuto akci uskutečnit. Bez jejich podpory by to nebylo možné. Děkujeme. Šest členek našeho oddílu nacvičilo se Sokolem Dvůr Králové n. L. skladbu s názvem Koncert. Vystoupení se konalo 5. - 6. června 2015 v Brně. Skladba měla velký úspěch. Za krásného počasí cvičilo 384 cvičenek z různých sokolských žup. 26. - 28. června jsme vystupovaly na Slavnostech pohybu 2015 v Plzni. Mimo jiné pořádáme i společné výlety po okolí. Poslední úterý v květnu jsme společně navštívily zámek Kuks, 9. června Lázně pod Zvičinou, 16. června přehradu Tešnov. Poslední červnové úterý jsme se sešly u naší dlouholeté členky Sokola, paní Dany Studené, která pro nás připravuje na každé úterý cvičební program. Touto cestou jí děkujeme za vše, co pro nás již mnoho let dělá. Děkujeme i MUDr. Petrtylové za občasné vedení našeho cvičení.

Hana Sedláková
TJ Sokol oddíl žen

Sokolské slavnosti 2015

Mají svatební obřady ještě dnes smysl?

Rozhodně ano. Slavnostním a veřejným prohlášením dávájí snoubenci najevo, že chtějí prožívat společný život s partnerem, ke kterému cítí důvěru, úctu a lásku. A přesto panuje názor, že svatba není v módě. Jedním z argumentů je, že „na to přece nepotřebují žádný papír“! V našem právním systému má ale manželství své místo.

I přes to, že se celorepublikově snižuje počet uzavřených manželství, tak za posledních 10 let se v našem matričním obvodu zvýšil počet svatebních obřadů o 100%. Přispěla k tomu i možnost uspořádat svatební obřad v jiném prostředí, než je klasická obřadní místnost. A třemešenský matriční obvod má co nabídnout!

Nejoblíbenější místo je samozřejmě přehrada Les Království, pak následuje Zvičina, hotel Pod Zvičinou a v poslední době i rybník Zátluky.

Foto: L. Nevřkla

Nebráníme se i dalším krásným místům, jako jsou zahrady a parky. Uspořádali jsme i civilní obřady v kostele.

Takže pokud váháte, zda „ano či ne“ – rozhodně ANO.

*Pravoslava Morávková,
matrikářka*

Aktuální dění v obci

Senioři v naší obci jsou stále aktivní
Pravidelně se scházejí v klubu důchodců i na velmi oblíbených akcích v „hasičárně“, pořádají výlety i zájezdy do divadel a věnují se i jiným činnostem. Třešnickou na dortu je pro ně autokarový zájezd k moři do Caorle v Itálii, který je pořádán opakovaně po mnoho let s CK Votrok. Naposledy se sešli koncem června v restauraci na Dubině, kde v hojné účasti členů prožili hezké odpoledne s občerstvením a svižnou reprodukcí hudby.

Nezapomínejme na dějiny

V letošním roce došlo k úpravě parkového prostranství a renovaci pomníku našeho prvního prezidenta, T. G. Masaryka a obětem světových válek. Pomník TGM v nadživotní velikosti byl v roce 1955 neznámými vandaly stržen a rozbit. V roce 1990 po občanské sbírce a s finančním přispěním OÚ současnou bustu vytvořil akademický sochař Richtermoc z Hořic. Aby tento zdařile renovovaný kulturní stánek nebyl jen němou vzpomínkou na zakladatele našeho státu a padlé spoluobčany v hrůzných válkách, stálo by za úvahu obnovit tradici vzdávání holdu při význačných státních svátcích za účasti zástupců obce, občanů a především školní mládeže.

Byli jsme svědky přistání soukromého vrtulníku

Dopravními prostředky už nejsou jen kolo, motorka, automobil, autobus či vlak, ale ti movitější jdou s dobou v rychlosti překonávání vzdáleností, přizpůsobují se modernizaci a technickým vymoženostem. Vrtulník Záchrané služby v naší obci přistál už několikrát. Ale přistání soukromého vrtulníku jsme byli svědky 13. a 14. června prvně, tedy v premiéře.

Cestující vlakem se konečně dočkali

Cestující železnici se konečně dočkali zmodernizovaného a téměř bezbariérového vystupování a nastupování do vlaků. Po dvouměsíční nepřetržité výluce na trati Jaroměř - Stará Paka s náhradní autobusovou dopravou byla jízda vlaků obnovena. První cestující si už pochvalují nová nástupiště ve všech stanicích tohoto úseku trati. Zvláště ti starší a méně pohybliví už se nemusejí nechávat za pomoci druhých vysazovat do vlaků, či při vystupování někomu skákat do náruče. Konečná úprava modernizace ještě není dokončena, ale před Vánocemi se změnou jízdního řádu by už všechno mělo být sto procentní.

Vladimír Hlavatý, text i foto

Třemešenské historky

Jak Horymír vyhrál stovku

Horymír žil se svou početnou rodinou v chalupě nedaleko školy. Svou urostlou postavou dělal čest svému jménu. V chalupě i na dvoře bylo živo, až mu z toho někdy třestila hlava. A tak se občas jezdil uklidnit a načerpat nové síly za kamarády do Dvora do hospody. Na rozdíl od svého slavnějšího jmenovce nejezdil na koni, ale na motorce, kterou nechával u rodičů, kde pak také přespával.

Společnost v hospodě bývala veselá. Pilo se, vzpomínalo se na časy svobodného života, na vojnu, na holky a podobně. Když čas pokročil a hladina alkoholu dosáhla té správné úrovně, začali se kamarádi hecovat a padaly různé sázky. Horymír dlouho mlčel a pak i on promluvil: „Sázím se o stovku, že ráno pojedu domů nahatej.“ Sázka byla potvrzena, přišla závěrečná hodina a společnost se rozešla.

Ráno už na Horymíra čekali před domem kamarádi, aby dohlédli na regulérní průběh sázky. Oděv mu uložili do tašky a nechali mu jen ponožky, polobotky a helmu a on vyrazil na cestu. Chvilí za ním se vydali autem i oni.

Sjel bránou na Slovany, za mostem zahrnul doprava, vyjel kopeček u Alanů a za zoologickou zahradou opustil město. Na Serbáku začal foukat vítr a on začal své sázky pomalu litovat. Mrzly mu ruce, kolena a pak postupně celé tělo. Ještě na něj však čekaly čtyři dlouhé kilometry.

Tehdy byl provoz na silnici velmi řídký. Jedna příhoda se však cestou přece jenom udála. Od Spořilova k Novolesům si to na kole štrádovala nějaká bába se dvěma taškami na řídítkách. Když viděla to zjevení před sebou, nevěřila svým očím, a když kolem ní profrčel, ještě se za ním otočila. Do předního kola se jí přitom zamotala hadrová taška a ona skončila v pangejtu.

Ve Třemešné to vzal zadem a za školou odbočil k domovu. Kousek před chalupou vypnul motor a potichu se vplížil na dvorek. Motoru opřel o jabloň, udělal pár prostocviků, aby se mu rozproudila krev a čekal netrpělivě na kamarády, aby se mohl obléknout a přijít domů jakoby nic. Kamarádi však nikde. Špatně opřená motorka se však naneštěstí svezla po hladké kůře kmenu a s žuchnutím spadla na zem. To zaslechla jeho žena, vyskočila z postele a šla se podívat, co se děje. Když uviděla svého velmi spoře oděného manžela, celého shrbeného a promodralého, zastoupila mu cestu, nic nedbala jeho třesoucího se těla a spustila. Co mu pověděla, se nedá ani publikovat. Když asi po čtvrt hodině přijeli kamarádi s oblečením a s výhrou a slyšeli tu litanii, na nic nečekali, do tašky s oblečením strčili stokorunu, hodili ji přes plot, nasedli do auta a rychle zmizeli.

Jak na Kostelci řádl nahatej

Když už jsme na začali toto choulostivé téma, přidávám ještě jednu historku, kde hlavním hrdinou je rovněž obnažený muž.

To bylo jednoho léta na přelomu 50. a 60. let. V lese na Kostelci řádl nahatej. Dnes by se řeklo exhibicionista, tenkrát však ještě tato diagnóza nebyla vědecky pojmenována, a tak to byl zkrátka nahatej.

V lese zrály borůvky a ženské je chodily sbírat. V tom kousek nad nimi se objevil onen obnažený mladík. Ženské začaly ječet a utíkaly domů. Některé tam nechaly i své džbány.

Celou příhodu pak nahlásily na stanici veřejné bezpečnosti, která sídlila v bývalé kampeličce, dnešním obecním úřadu. Na popisu toho výtržníka se však ženy nemohly shodnout. Jediné, co dokázaly bezpečně identifikovat, bylo jeho mužství, ale i v jeho velikosti

Labutě na Dubině opět vyvedly mladé

Druhý rok hnízdí na rybníku Dubina pár labutí. Loni vyvedly pět ochmýřených šedobílých mladých, letos zůstaly z pěti čtyři. Tito nádherní ptáci jsou ozdobou našeho rybníka, který je tak cílem vycházek mnoha lidí.

Foto: B. Poživilová

Labuť velká hnízdí jednou ročně v dubnu až květnu na stojatých vodách. Do hnízda z rákosí a trávy snáší samice 4 – 8 vajec, na kterých sedí sama 35 – 38 dní. Mláďata potom doprovázejí rodiče asi dva měsíce. V období hnízdění žijí labutě v páru, jinak samostatně nebo v hejnech. Mívají většinou jednoho partnera po celý život.

Labutě se živí vodními rostlinami. Pokud jim chcete přilepšit pečivem, musí být alespoň dva dny staré, čerstvé pečivo by jim mohlo způsobit žaludeční potíže.

Samec může být při hlídání svého hnízdního teritoria agresivní. Od poloviny 20. století se labutím dobře daří a jejich počet roste. Evropská populace čítá asi 120 tisíc párů. U nás hnízdilo v roce 1966 24 párů, při sčítání v letech 2001 – 2003 bylo napočítáno 440 – 500 párů. V současné době u nás hnízdí 600– 700 párů.

Kateřina Poživilová

https://cs.wikipedia.org/wiki/Labu%C5%A5_velk%C3%A1

<http://www.nasiptaci.info/?p=433>

<http://www.priroda.cz/lexikon.php?detail=37>

se výpovědi značně rozcházel. Náčelník po delším výslechu, který k ničemu nevedl, poslal očitě svědkyně domů.

Byla to zapeklitá situace. Po poradě s nadřízenými vyslal do lesa hlídku Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti. Chlapi si navlékli na rukávy červené pásky s nápisem PSVB a vyrazili do lesa. Jednou zatklí a předvedli na stanici nějakého osamělého houbáře. Předvolali i svědkyně, ale ty si však nebyly jisté, ani když podezřelý musel spustit kalhoty ke kolenům. Nešťastný náčelník si povzdechl: „Těžko se chytá nahatej, když není nahatej.“

Mládenec se objevil vždy nečekaně. V obci vznikla panika. Školačky z Třebihoště a z Dehtova se bály chodit přes les domů, a tak je učitel musel doprovázet až na křižovatku na kopci, kde les končil.

Když však některé zvědavé dámy zjistily, že se jen tak předvádí a že není vlastně nebezpečný, začaly zase chodit ve skupinkách do lesa v naději, že ho uvidí a náležitě ohodnotí jeho mužnost.

Přítrž tomuto řádní udělala až

stará Železová, která šla s nůží sbírat klestí. Byla to statná a nebojácná žena. Když se mladík v rouše Adamově před ní objevil, tak se rozesmála a řekla mu: „Chlapče, takových jsem už viděla a mnohem větších. Sbal si to svý nádobičko, ustroj se a běž domů.“

Nahatej takovou reakci nečekal, zastydl se a utekl. Víckrát ho už nikdo v lese neviděl. Jeho totožnost se nikdy nepodařilo zjistit.

Květoslav Sybr

Jsmo příspěvkovou organizací města Dvůr Králové nad Labem s 23 zaměstnanci. Poskytujeme především sociální služby pro občany města Dvůr Králové nad Labem, ale i všech spádových obcí.

POSKYTOVANÉ SLUŽBY:

1. Pečovatelská služba
2. Azylový dům – Dům Žofie
3. Noclehárna
4. Senior automobil
5. Bydlení ve dvou domech s pečovatelskou službou

ředitelka organizace: Mgr. Marcela Hauke, 604 212 697, 499 329 251, hauke@psdvurkralove.cz

vedoucí pečovatelské služby: Bc. Petra Hlušíčková, DiS., 731 637 970, hlusickova@psdvurkralove.cz

vedoucí Domu Žofie: Bc. Lucie Chaloupková, DiS., 734 684 104, dum.zofie@psdvurkralove.cz

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

adresa: Elišky Krásnohorské 2962, Dvůr Králové nad Labem

Komu je služba určena: osobám se sníženou soběstačností, které potřebují pomoc s domácností nebo s péčí o sebe – seniorům, zdravotně postiženým spoluobčanům všech věkových kategorií, rodinám s dětmi

Cíl služby: umožnit klientům zachovat si v maximální možné míře svůj dosavadní způsob života bez nutnosti odcházet do domovů pro seniory, případně odchod do

těchto zařízení oddálit.

- umožnit důstojné dožití v domácím prostředí

Poskytované služby:

- pomoc s osobní hygienou, přípravou jídla, úklidem, praním prádla, nákupem
- zajištění koupele ve středisku osobní hygieny v ul. Sadová 2755, Dvůr Králové nad Labem
- dovoz obědů (včetně zajištění dietního stravování)
- doprovody autem k lékaři, na nákup, na poštu apod.
- péči o osoby s demencí
- péči o osoby upoutané na lůžko

Časová dostupnost: každý den od 6.00 do 21.00 hod.

Místní dostupnost: domácnosti ve Dvoře Králové nad Labem a všech spádových obcích města Dvůr Králové nad Labem

Bližší informace získáte zde:

Mgr. Pavla Konrádová, sociální pracovnice: 734 769 413, konradova@psdvurkralove.cz

AZYLOVÝ DŮM – DŮM ŽOFIE

adresa: Bezručova 1006, Dvůr Králové nad Labem

Komu je služba určena: Osobám bez přístřeší s trvalým pobytem ve Dvoře Králové nad Labem a všech spádových obcích města Dvůr Králové nad Labem, a to od 18 let věku, které chtějí a mohou aktivně řešit svou nepříznivou sociální situaci.

Cíl služby: pomoci těmto osobám řešit

situaci vlastními silami, na přechodnou dobu poskytnout ubytování a zajistit pomoc a podporu v návratu zpět do běžného způsobu života.

Poskytované služby:

- ubytování v 1–2 lůžkových pokojích
- vybavenou kuchyň k přípravě jídla
- možnost praní, žehlení a výměny ložního prádla
- základní sociální poradenství v oblasti sociální, bytové problematiky a zaměstnání.
- potravinovou pomoc a sociální šatník, přístup na internet.

Časová dostupnost: nepřetržitě; přítomnost pracovníka od 9. 00 – 19. 00 hod. v pracovních dnech.

Úhrada za službu: Ubytování 110 Kč/den
Kapacita: 10 lůžek

Bližší informace získáte zde:

Bc. Lucie Chaloupková, DiS., vedoucí Domu Žofie a sociální pracovník, 734 684 104, dum.zofie@psdvurkralove.cz

NOCLEHÁRNA

adresa: Bezručova 1006, Dvůr Králové nad Labem

Komu je služba určena: Osobám nad 18 let s trvalým pobytem ve Dvoře Králové n. L. a všech spádových obcích města Dvůr Králové nad Labem, které jsou bez přístřeší a soběstačné v základních úkonech péče o vlastní osobu.

Cíl služby: Umožnit osobám bez přístře-

ší přenocovat v důstojných podmínkách, vykoupat se, najíst se, převléknout do čístečného oblečení.

Časová dostupnost:

- Denně od 1. listopadu do 31. května, od 18,00 do 7,30 hod.
- Zájemce se ubytuje v době od 18,00 do 20,00 hod.
- Základní sociální poradenství: pracovní dny od 7,00 do 9,00 hod.

Poskytované služby:

- přenocování
- možnost provedení osobní hygieny
- praní osobního prádla
- potravinová pomoc, sociální šatník

Úhrada za službu: 20,00 Kč / noc

Kapacita služby: 7 lůžek

Bližší informace získáte zde:

Bc. Lucie Chaloupková, DiS., vedoucí Domu Žofie a sociální pracovník, 734 684 104, dum.zofie@psdvurkralove.cz

SENIOR AUTOMOBIL – Senior taxi

Cíl služby: Zajistit občanům nad 65 let, nebo občanům se zdravotním postižením dopravu zejména k lékaři, za nákupy či na úřady v případě, že nemohou volit jiný způsob dopravy, obávají se náledí nebo potřebují doprovod a nemají zájem (nebo nepotřebují) pečovatelskou službu.

Místní dostupnost služby:

- Dvůr Králové nad Labem a spádové obce
- dle dohody doprava v rámci Královéhradeckého kraje

Časová dostupnost: pracovní dny: 6,00 – 14,30 hod. (osobní domluvy jsou možné)

Úhrada za službu:

- 13 Kč / km jízdy
- 110 Kč / hodinu čekání
- cena je účtována za vozidlo, nikoliv sedadlo – pokud se domluví více lidí, cena se dělí mezi všechny připravované osoby

Jak lze dopravu objednat?

- nejméně 1 pracovní den předem do 8,00 hod.
- kontakt: Bc. Radka Šedivková, 732 320 575, seniorautomobil@seznam.cz

Marcela Hauke, ředitelka

Informace k vystavení průkazu osoby se zdravotním postižením

Postup při vydání průkazu osoby se zdravotním postižením:

- 1) V případě, že Vám byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením, jste povinen se **osobně** dostavit ke správnímu orgánu, který vydal rozhodnutí o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, s občanským průkazem k vyplnění a podepsání podkladů pro vydání průkazu osoby se zdravotním postižením.
- 2) K vyplnění podkladů pro vydání průkazu osoby se zdravotním postižením je nezbytné mít jednu **průkazovou fotografii, která odpovídá Vaší současné podobě (o rozměrech 35x45 mm).**

- 3) Na základě vyplněných podkladů pro vydání průkazu osoby se zdravotním postižením správní orgán požádá Státní tiskárnu cenin, s. p., o výrobu průkazu osoby se zdravotním postižením.

- 4) Po zhotovení průkazu osoby se zdravotním postižením Vás správní orgán telefonicky či písemně vyzve k převzetí průkazu osoby se zdravotním postižením.

- 5) **K převzetí průkazu osoby se zdravotním postižením je nutné se dostavit osobně.** Průkaz osoby se zdravotním postižením Vám bude vydán po zaplacení správního poplatku ve výši 30 Kč.

Pro urychlení vydání průkazu osoby se zdravotním postižením by bylo vhodné mít připraven správní poplatek v požadované výši, tj. 30 Kč.

Úřední hodiny:

Pondělí: 8:00–12:00, 13:00–17:00

Úterý: 8:00–11:00

Středa: 8:00–12:00, 13:00–17:00

Čtvrtek: 8:00–11:00

Štěpán Čeněk

Připravované akce

- 13.8. Zájezd klubu důchodců do Náchoda a Dobrošova
- 15.8. Memoriál Karla Pauluse - volejbalový turnaj
- 29.8. Pohádkový pochod
- 26.9. Bramboriáda
- 18.10. Třemešenské posvícení
- 31.10. Halloween

Třemešenský zpravodaj

Vydává obec Bílá Třemešná

Náklad: 250 výtisků

Kontakt: Obec Bílá Třemešná,

Bílá Třemešná 315,

544 72, Bílá Třemešná

Grafická úprava a sazba: Lukáš Bohánský

Korektury: Kateřina Poživilová

Tisk: Mepap s.r.o.

náměstí Odboje 307,

544 01, Dvůr Králové nad Labem